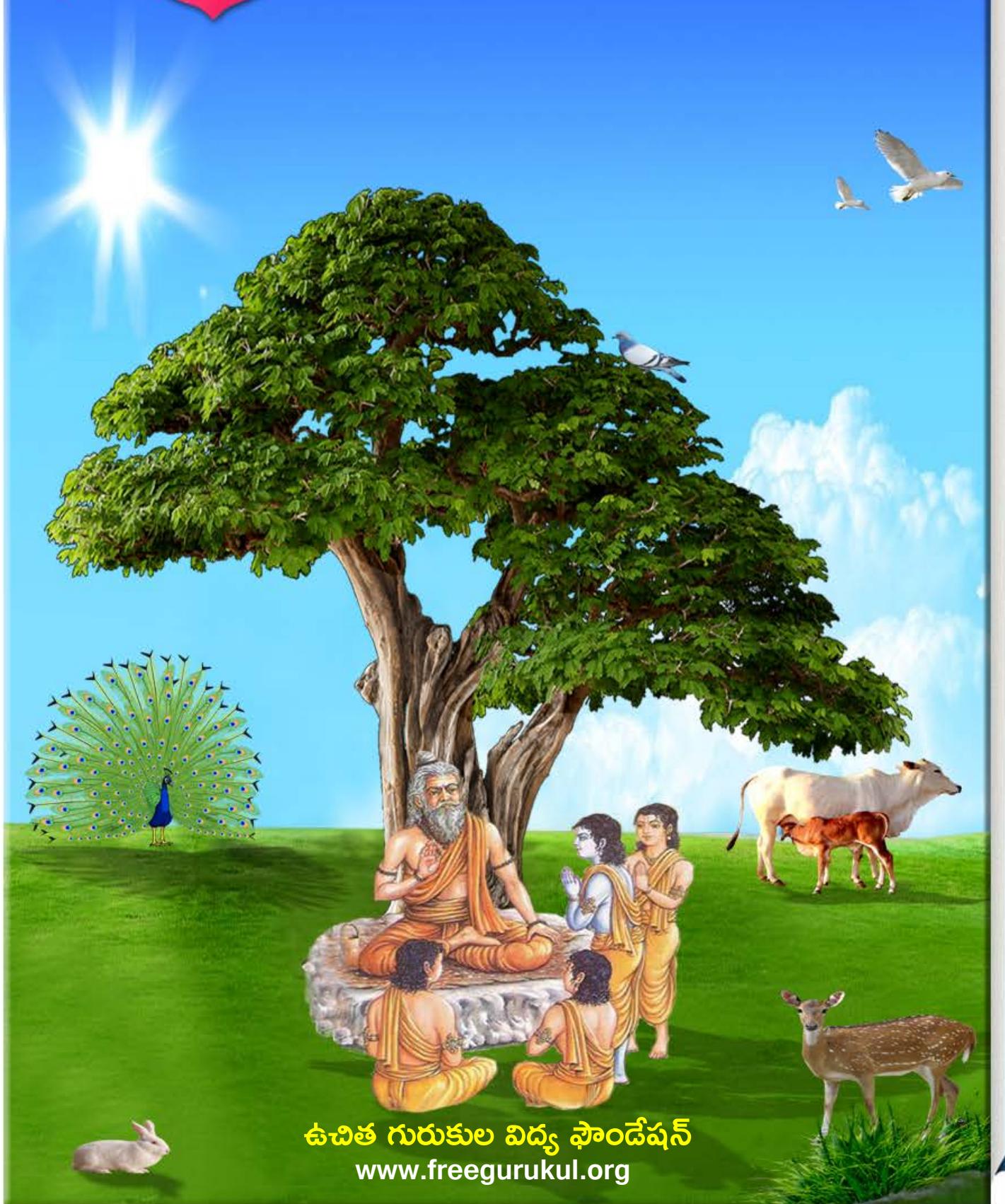

కీర్తనలు

గోదా గీత మాలిక

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేష్టన్
www.freegurukul.org

సదాశివ సమారంభం

గురు దిక్షితాముహ్రి

గురు వెన్కటేశ్వర ముహ్రి

గురు శుక ముహ్రి

గురు నారద ముహ్రి

గురు వాస్తవికీ ముహ్రి

గురు కృప

శంకరాచార్య మధ్యమం

గురు దివిదాస్

గురు కశ్చీర్ దాస్

గురు శైలశ్వర మహా ప్రథము

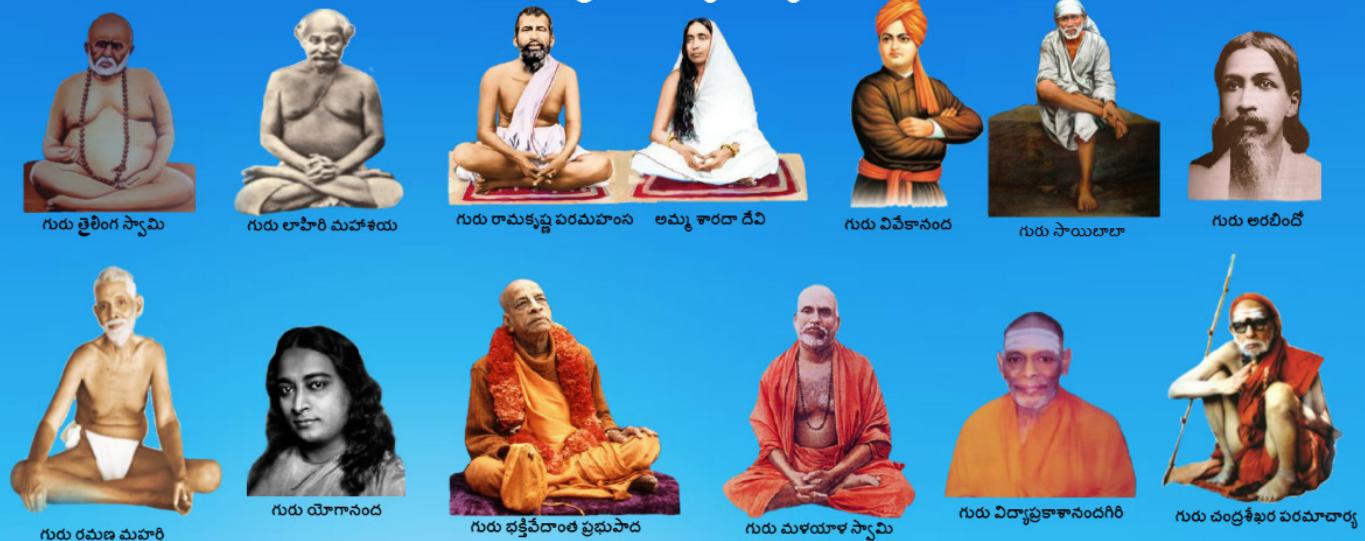
గురు నాన్క్

గురు రామవెంకట స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మండ్ర స్వామి

యోగి మేమన

అస్క్రూదాచార్య పర్యంతాం

గురు రమణ ముహ్రి

గురు యోగానంద

గురు శక్తివేదాంత ప్రథమాద

గురు మాయాశ స్వామి

గురు విద్యాపురాణాసంగిరి

గురు రంగ్రెశ్మీల పరమామార్య

పందే గురుపరంపరాం..

“ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్” ద్వారా విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందించే సేవా కార్యక్రమంలో బాగంగా ఈ పుస్తకాన్ని భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ (డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా) నుంచి సేకలించి అందిస్తున్నాము. ఇందుకు మేము వారికి కృతజ్ఞత తెలియజేసుకుంటున్నాము.

సాయి రామ్ వారి సేవల విస్తరణలో బాగంగా ఈ పొందేషన్ స్థాపించబడినది. ఈ స్వచ్ఛంద సంస్కరణ ద్వారానే అన్ని సేవలు అందించబడును. ఇటువంటి పుస్తకాలు మీరు ప్రాసినట్టయితే లేక సేకరిస్తే మాకు తెలియజేయండి. మేము ప్రతి విద్యార్థికి ఉచితంగా అందేలా చేస్తాము, తద్వారా ఉన్నత విలువలు, నైపుణ్యాలు కలిగిన విద్యార్థులను మన దేశానికి అందించవచ్చు. మాతో కలిసి నవ భారత నిర్మాణ కార్యక్రమంలో పనిజేయటకు, భాగస్వామ్యం ఆగుటకు ఆసక్తి ఉంటే సంప్రభించగలరు.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, బిగుమతి(డోస్టోప్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in>
- 2) ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ వెబ్ సైట్ : www.freegurukul.org
- 3) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్ : <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) మొబైల్ అప్: Free Gurukul

గమనిక: భక్తిజ్ఞానం, ధర్మ ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు డిజిటల్ లైబ్రరీ సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఇది లాభార్జన దృష్టిలోని ఉచిత సేవ. ఈ సేవలో అంతర్జాలంలోని(ఇంటర్నెట్) లైసెన్సు / కాపీరైట్ అభ్యంతరాలు లేనివి అనుకోన్న పుస్తకాలను గ్రహించటం జరిగినది. అనుకోకుండా ఏవైనా అభ్యంతరకరమైనవి ఉన్నచో మాకు తెలుప మనవి, వాటిని తొలగించగలము అని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

Website: www.freegurukul.org

Mobile App: Free Gurukul

email: support@freegurukul.org

Facebook: www.facebook.com/freegurukul Help Line / WhatsApp: 904 202 0123

“మన లక్ష్యం: విలువలు, నైపుణ్యాలతో కూడిన విద్య అనేబి ఉచితంగా + సులభంగా + ఆకర్షణీయంగా + నాణ్యతతో కూడి అందలికి అందించబడాలి “

ఉచిత గురుకుల విద్య పొందేషన్ – Free Gurukul Education Foundation

సర్వం పరమాత్మ పొద సమర్పణమన్న

ಭಾರತ ಪ್ರಭುತ್ವಪು ವೆಬ್ ಸೈಟ್ - ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೈಬ್ರರಿ ಅಫ್ ಇಂಡಿಯಾ

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books

Title: Ramayanam

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language: Telugu

Scanning Centre: Any Centre

Clear Search

Presentations and Report

Statistics Report

Status Report

Feedback | Suggestions | Problems | Missing links or Books

Click here for PDF collection
DLIMIRROR at IICAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

Click Here to know More about DLI Now!

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritIIT TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnna University NEW!

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Author's Last Name

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Year

1850-1900	1901-1910	1911-1920	1921-1930	1931-1940	1941-1950	1951-
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-------

Subject

Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...
--------------	---------	-----------	-----------	-----	-------------	-----------	----------	----------------------

Language

Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu
----------	---------	---------	-------	---------	---------	-------	--------	------

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వవేకానంద

“దొనాలలోతెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శేషమైంది! దాని తరువాతిది లోకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అనుదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ పూడ్చలలో నిలిచి బోకూడదు. లోకమంతటినీ అవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రవారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. స్వాందవ వేదాంతం ఎన్నదూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారు, మతప్రవారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్లిన సన్మాసిని నేనే అని చెప్పేవారు, తమ జ్ఞానిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచేతుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొఱధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జిచిపించి, లోకిక జ్ఞానాన్ని సంఘనిర్మాజ విజ్ఞానాన్ని విరివిగా ప్రవారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజుా పుష్టుల రాసుల్ని వికసించజేసే మంచులాగా నిశ్చటంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాచంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

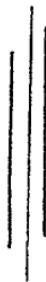
మిత్రులారా! నేను అవసరంచించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమాత్మిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికి భారతదేశంలో కొన్ని సంస్కలను నెలకొల్చాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్టులు, జవసంపన్నులు, బుఱువర్తనలు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా వరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చారక్తి తక్కిన శక్తులన్నీటి కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్కార భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లోంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్టం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోనీ మహాస్వత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికి తంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. ఆనేక శతాబ్దీలూగా ప్రజలకు క్షద్రసిద్ధాంతాలు నేర్చడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దీల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయట్టాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్నానరూపులమనే మాటను వినదానికినా వారెన్నదూ నోచుకోలేదు. “సీచాతిసిచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ వఖిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. *

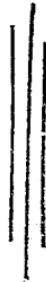

గోదా గీతవాలిక

[తిరుప్పావుకు ఆంధ్ర స్వేచ్ఛనువాదం]

మత గ్రంథాల ప్రచురణకు సహాయ పథకం క్రింద
శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానంవారి ఆర్థిక సహాయంతో
 ఈ గ్రౌంథం ప్రచురింపబడినది.

—భావళీ,

శ్రీ శ్రీనివాసా పట్టి తేవన్నీ,
 పంతురాటిటి. (వయా) పొందూరు, శ్రీకాకుళం జిల్లా.

SRI MANNARAYANA RAMANUJA YATHIBHYONAMAH

**TRIDANDI CHINNA SRIMAN-
NARAYANA RAMANUJA
JEEYAR SWAMI.**

JEEYAR EDUCATIONAL TRUST

SITHANAGARAM - 522 501

GUNTUR DISTRICT

① 91 - 866 - 426929

ప్రియ శ్రీమాన్, భావత్తీజీ!
శ్రీమాన్ సారాయణాయ నమః
అనేక మంగళాశాసనములు!

మారు పంచిన ‘గోదాగిత మారిక’ అందింది. అలరించింది.
శ్రీరామ చక్రతను ఎందరెందరు ఎన్నెన్ని రీతులలో పాడినా యింకా
పిత్య నూతనంగా వెఱగొండుతున్నట్లు ‘తిరుప్పావై’ గూడ గోదా
వాక్యాలికగా నిత్య పరిమళాలను గుబారిస్తూనే ఉంది. ఈ వరకే ఎంద
రెందరో వ్యాఖ్యాయ అలరించినా, మరెందరో భావుతులకు ఇది స్వాగ
తాన్ని పటుకుతూనే ఉంది. ఇవివరకు ఆ విషయా తెరియక దానిని
స్పృశించలేదు ఎందరో. ఇప్పుడిప్పుడు ఈ ప్రశ్నంథ సౌందర్యాన్ని
అస్వాదించే ఉన్నము మారిభుమైంది. ఇది సమాజానికి కుభోదర్మం.

మనిషికి కర్తృత్వాన్ని ప్రభోధించేని తిరుప్పావై.
నమ్మకదృష్టినిచ్చి, తోటివ్యక్తిని ప్రేమించేంధానంనేర్చి తిరుప్పావై.
ప్రతి మనిషి కోరదగిన పురుష్టాన్ని స్పృష్టపరిచేది తిరుప్పావై.
జీవన సాగరములో ఓ అద్భుతమైన ‘ఓఽ’ తిరుప్పావై.
మనిషి ఎదురోక్కుతుసిక ఒడిదుషుకులను చూపి, ఎలా పరిష్కరించు
కోవాలో నేర్చిది తిరుప్పావై.

సజన సౌంగత్యాన్ని చేపాడి తిరుప్పావై.

నమన్యయ రీతిని తెలిపేది తిరుప్పావై.

తీక్కప్పుని తెచ్చి, ముండు నిరిపేది తిరుప్పావై.

మాటలాడే తిరును నేర్చేది తిరుప్పావై.

సర్వ వేద నిధానమిం తిరుప్పావై.

సర్వ జనులకు సులభ గార్థహృద్యమైనచి తిరుప్పావై.

సర్వ విద్యా మూల భూతమైన జ్ఞానాన్ని స్వచ్ఛముగా ప్రికాశింపజేసేది
తిరుప్పావై.

మిదైన బాణిలో జూరు ఈ తిరుప్పావైని అందించడం, దాన్ని
అందుకి అర్థమయ్యేట్లు వివరణ, వ్యాఖ్యలతో అసాక్షిర్థంగా అందిం
చడం చాల భాగుంది. నముచితం.

మి ఈ కృపి గోదాతల్ని హృదయమునందు గైకొనుగాక!
మిరిట్టి సద్గ్రీంథ ప్రికారమును, తద్వారా భర్త రక్షణను బహుభముగ
చేయగలగు ఈ క్రిని గోవిందుడనుగ్రహించు గాక!

భాషాప్రియీణ, పండిత;

ఆరవెల్లి లక్ష్మీనారాయణచార్యులు
కార్యదర్శి : ఉపసమస్యలందిరం
సంస్కృత పండితుడు.

తృశ్శకుళం - 532 001
డి 17-10-1997 ది
పక్రివారం

తృశ్శ శరణమ్

ము స్మృ టి

కర్కుతే పూర్వఫలున్నాం : తులసీ కానవోట్టి వాం
పాండ్య విశ్వంభరాం గోదాం : వందే తృపంగనాయకీణ

తృశ్శకుళం జీలూ సంతపులిటి వాస్తవ్యాలు, మిత్రీలు, తృభావాల్లి
గారు తమిళ భాషలో ప్రసిద్ధమైన కృతియగు “తిరుప్పావై” అను మహి
మాన్యతమైన గేయకావ్యమును ఆంధ్రభాషయందు స్వేచ్ఛనువాడము
ఒనటిప్పి “గోదా గితమాలిక” యని పేరుంచినారు నాయిదలి ఆదర
ముతో నన్ని గోదా గిత మాలికను బరిళిలంచి, యథిపొర్చియము నిమ్మని
కోరినారు. పరమానందముతో నంగితరించినాను

దక్షిణ భారత దేశమున ఆయూ కాలములలో భగవద్గీతమున
నవతరించి, ప్రజలందరికి నందుబాటుగు రితిలో ప్రజలభాషలో భగవం
తుని అవతారములగూర్చి, మహిమలనుగూర్చి పాటలు పాండుచు, తాము
తరించుటయేగాక ఇతరులను తరింపజేసే మహానుభావులు, త్వపోశువులు
పన్నిద్దాక్షావులు. వారి రచనలు నాయగు పేల పాశురములు. వీనికి
'నాలాయిరము' అని వ్యవహారము. ఈ నాలాయిర దివ్య ప్రభిలంధము
వకు ద్వారించి వేదమని పేరు.

ఇందు సాహిత్యపు విలువలు — క వితా సౌందర్యముతో పొటు
కర్కు - జ్ఞాన - భక్తులు - వైశాఖ్యము - శరణాగతి ముస్తుగు భగవ
తాప్రిపి మానవులు వరింపబడినవి. అగ్న్యమహాగిచే సంస్కరింపబడిన
తమిళ భాషలో రచియించిన ఈ దివ్య ప్రభిలంధాధ్యాయునమునకు
భగవత్ప్రాతి గల వారెలరికిని ఆరత ఉన్నది.

సర్వులకుపయోగపడుట యన్నదే ద్వారివిడ వేశము యొక్క ఉత్కృష్టత. ఇట్టి భగవత్పీర్తికి తావలమైన దివ్య ప్రభంథములలో వేదమంత్రములకు “ఓ”కాకమువలె ప్రథమ గణ్యములు. 1. పెరియా శ్వార్దు “తిరుప్పల్లాందు”, 2. శ్రీ గోదాదేవి పాడిన “త రు ప్పా వు” ప్రభంథములు. పెరియా శ్వార్దు 1. భట్టనాథులు, 2. విష్ణుచిత్తులు అని వ్యవహారము కలదు. వీరికి తులసి వమంలో జనకునకు యాగభూమిలో అటీంచిన ‘సీత’వలె లభించి, భగవత్కృగహపాత్మయైనవి శ్రీగోదాదేవి.

ఈమెను అండాళ్లు, చూడికొక్కుదుత్త నాచిన్చియార్ అను పేర్లను కలవు. ఈను ముడిచిన మాలసు భగవంతునికి సమర్పించివడి అను న్యాము వచ్చునేట్లుగ సాహితీ సమాంగఱ సార్వబోముడగు శ్రీ కృష్ణ దేవరాయులు “అముక్తమాల్యద” అను సంస్కృత నామముతో తెలుగున ప్రభంథమును రచించినాడు.

పురశ్శూర శాఖకు చెందిన ద్విజాదు, పరమ భాగవతుడైన విష్ణు చిత్తుడను సూర్యక నామధేయుడగు పెరియా శ్వార్దు వల్ల భదేశుడను శాంద్యరాజు కొలువులో విపిధ మతానుయాములగు పండితులయేదుటు నారాయణ పరత్వమును సిద్ధాంతీకరించి, ఆ మహారాజు నెడరనున్న సంశయమును నిర్మాలించి, ఆ మహారాజుయొక్క గౌరవాదరములకు పాత్రీమైవచాడు. ఇట్టి విష్ణుచిత్తునిచే అల్లారు ముద్దుగ పోషింపబడును, ఆ బాల్యము భగవదనురక్తయై, వయస్సుతోపాటు భగవత్సంశేషాశయు గాటము కాగా, ద్వాపరమున గోపకన్యలు శ్రీకృష్ణానుభావ పేర్కొనుత్తే తమ ఆశయ పాఫల్యమునకై కాత్యాయనీ వర్ణితా చరణమొనిచ్చి, శ్రీకృష్ణానుభవమును పొందిరను శ్రీమద్భాగవత కథను తండ్రిగారి వలన చిని, “యద్దురమం యదురాపం యద్దురం య శ్చదున్నరం, తత్పర్యం తపసా పార్చిప్పం” అను నారోక్షితి ననుసరించి, ఈ దేవము తోడనే భగవత్ పార్చిప్పికి “మార్గః” వర్తితము నాచించి, తత్పులముగ శ్రీకంగనాథుని అనుగ్రహముచే నాతనిచే పరిగ్రహింపబడిన విధాన కూడా ఒకదశాకు పరిసుద్ధి ఉన్నట్టాను

ఈ వర్తము స్నావవర్తితము.“డైక్టర్ మానుయం మాసః” అని తేలితాయగమున దశరథి చక్రవర్తి పుత్రీకాముడై యజ్ఞము సేయగోరి, యజ్ఞారథ కాలముషు పర్విశంసించివట్టుగా తీ ఆంధాళ్ దేవియు, తాము పార్విరంభించు వ్రత కాలమును ‘మార్గధిత్తింగళ్’ అని పర్విశంసించి, భావనా బలముచే, తానున్న తీ విల్లిపుత్రార్ ను వేరిపల్లెగను, ఆచటి అర్చవలందుచున్న “వటపత్రీకాయి” ఆలయమును నందగోపునిభవనముగను, వటపత్రీకాయిని నందగోపుత ముద్దుబిడు, సింగపు కొదమవఁటి వాడును, సీఁ మేఘ జ్యాముడు, రక్తోత్పులాశ్చుడు, పూజ్ చంద్రీభింబావముడు, నారాయణుడైన తీకృష్ణపునిగను, అతమ తమకు వర్ణిపకరణమగు ‘పర’ నొనంగ మాట యిచ్చివట్టుగను, తను గోపకుమారిగను, తన యాడు బాలికలను గోప బాలికలనుగ భావించి, స్నావ వర్తము నాచరింప వారినందరిని రఘ్యుని పిలుచుటతో సీ తిరుప్పావు పార్విరథమగుచున్నది.

పెద్దల యనుమతితో వారు నడచిన మార్గముననే ఆనగా థర్మమార్గమున తామి వ్రతము నాచరింతుమని, అందువలన నెలకు మూడు చానలు కురిసి, పాడిపంటలతో దేశము సుఖిక్షము కాగలదని_ఉనవర్తితరణ ఫలము తనకే కాక, తనకు సహకరించినపారికి, దేశియులందరికి లభించవలెనను ఉదాశయము గలవి గోదాదేవి. గోదా గోచకుమారి, తమ వర్తిత నియుములను దెల్పుటను-‘భావతీ’గారి అనువాదమును బరిశిలింపుడు.

‘ఈ లోకమందు నెంతే ముదఱిందగా
 ఉదయితినట్టి నవ్యోత్సాహులారా!
 పాల నందార్థిన నెమ్ముది మాఱ నిదురించు
 పరమ పూరుషు పాద పద్మాల కిర్తించి
 ఘృత దుగ్గములను సేవింపకన్, వేకువన్
 నీరాది, కనుత కాటుక తిదగా బోము
 కురుల పూల్ తురుషు మే, గురులు సేయగ బోని
 తకులు తేయున్న గూళులు తులుర్లు లోకులు

అన్నత మాడము, వందితుల సత్కరించెదము
 నన్యాసులకు భిక్షలం దృష్టి గూర్చెదము
 ఇబ్బంగి మేమాచరించు వర్ణిత రాజమణి
 అరసి సంకోషమ్ము వనుభవింపగ రండు’
 ఇట్లే ‘శూయసై’ అను పాపురానుపాదనున
 ‘.....యమునా నది తీర
 వాసియై గోప కుల మణి దీపమయ్యాన్
 గడగి తల్లి యశోద గద్భము ప్రికాశింప
 జేయు దామోదరుని జేరగా వచ్చితిమి
 పరిశుద్ధ భావనన్ పరిశుద్ధ పుష్పముల
 అర్పించి, అంజలిన్ ఫుటియించి, వాక్కునన్
 కిర్తించి, మవసార ధ్యానించినంతనే
 శూర్య ఆగామి నంచిత పాపరానులన్
 వహిన్ లో దూడివలె భస్మ మై నశియించు
 అట్టి భగవస్మామ కిర్తనకు రారండి’
 ‘రఘువ, వందవ, కిర్తన, స్నార ఇ రూపమైన భక్తి భావము
 స్వస్తము కాగా విశుద్ధ భావనతో “పతిం విశ్వస్మాతేశ్వరః” అన్నట్లు
 విశ్వపతి సమస్త జీవాత్మలకు ఈశ్వరుడగు భగవంతుని నిరథి శయ
 ప్రిణితో సేవించి, శ్రీ గోదాదేవి శాపత్రియోన్మాలకారియగు భగవదవ
 గాహనమువ శ్రీ రంగశాయి కృపకు పొత్రిమయ్యెనసు నీగా థమ
 శ్రీ “భావత్తీ” గారు ఆనక్కుదాఖలవమైనర్చి, భావము నవగాహన
 మొనయ్యికొని, పారకుల కత్యంత సులభ గౌర్మ్యమౌనట్లు అంధీక
 రించి కృతకృత్యులై ఆంఘ్రీలకు మహాపకారమొనర్చినారు.

శ్రీయఃపతి పీరికి ఆయురారోగ్య భాగ్యముల బ్రిసాదించి,
 లోకోపకారకములగు పెక్కు కృతులను పీరి ద్వారా వెలయింపజేయ
 పార్శ్వించుమస్సాను.

“సరస్వతి పుర్ణి మహాతీ మహేయతామ్”

॥ నివేదన ॥

సనూషంలో నానాటీకి నాగికత వెర్రితలు వేస్తాన్న ఈ తయి
జంలో హేతువాడంతో వైవశక్తి, పొపచింత ఆనే విషయాలను పట్టించు
కోకుండా తరిగే మన వ్రతప్రం అత్యాక మానవులలో చోటుచేసుకోవడం
కనిపిస్తోంది. మహాభారతంలో మార్గండేయుడు ధర్మరాజుకు చెప్పిన
కలియుగ ధర్మాలలో ‘తచిల శరీరంబు తద్దయు బోధితురు పుణ్య ఫలం
బుబు బౌంకులనుచు’ ఆనే మాట ఈనాటి ప్రజాలలో సృష్టంగా దోషతక
పూతోంది. ప్రతి వ్యక్తి పదమార్గం కంటే సాధ్వానికి స్వాగతం పచుకు
టూండల గమనిస్తానే వున్నాం.

మన వేదాలలోనూ, పురాణాలలోనూ, ఇతిహాసాలలోనూ ఈ
శరీరం అకాశ్వతమని చెబుతూన్నా, ఆ మాటలను పెడచెచిని పెట్టి,
శరీరమే శాశ్వతమీ, దాసిని భర్యుఖగా కాపాడుకోవాలనే ఆతోచనసు
నేటి మానవులు విడవేక చోతున్నారు. ఇటువంటివారు భగవంతునికి
వినూఖుయగా వుంటారు. యోగాభ్యాసంతో అత్య స్వరూపాన్ని తెఱుసు
కొని, బుముయ భగవంతునికి అభిముఖుయగా వుంటారు. దీసిని గాలికి
వచితేసి, కొందరు ఉరాళినుయగా మిగిలిపోతారు.

భక్తిపూర్వకమతో భగవంతుని సాన్నిధ్యం పొందాలనేచే మార్గదర్శక
సూత్రంగా కొందరు ఏజ్ఞాన వర్ణవిస్తారు. ఏషి ఏమైనా పరిశ్వం పరి
జ్ఞానా, సద్గులం, అవిరథమైన శక్యద్వాసక్తులు ఆధారంగా సాధన లేదా
యోగం కాదా భక్తి ఆపనవమినేచే ఎవరూ కావస్తాతారు.

ఇది ఇలా షుండగా, భగవంతుడు తనకు అభిముఖుయగా, విషుఖు
యగా, ఉదాశీనుయగా పున్న వారిని సైతం తన కారుణ్యముతపుష్టితో
ఉదరించే కశ్యాణ గుణ సంపన్ముడని గోదాదేవి దీనిలో వివరించడం
విశేషం.

ఏ ఇధమైన ప్రయత్నం లేకుండానే, భగవంతుని ఆసుగ్ర్హింతో
భగవదనుభవం పొందిన మహాభక్తులలో ఆగ్నిగణ్యులు విష్ణువిత్తులు, పెరి
యాశ్వరు, భగవానుడు అనుగ్రహించి, ఆ మహాభక్తువిచే పొంద్యు

రాజ నభలో పరతత్త్వం త్రిమున్నారాయణదే అని సిరూపింపజేసిన నంఫులన భగవానుడొత కరుచామయుడో, ఎంత భక్త సులభుడో తెలియజేస్తోంది. గనుకనే విష్ణుచిత్తులు అచ్యాకులలో పెరియాచ్యారుగా స్థిరపడారు. అయితే ఈ దివ్య ప్రభింధాన్ని రచించడాతో పెరియాచ్యారును ఖంచిన ఘనత గోదాదేవికి దక్కింది.

పెరియాచ్యారు నామాంతరము గల విష్ణుచిత్తులు తృ విల్లి పుత్రురులో వేంచేసియున్న వటపత్రీశాయికి నిర్వము పుష్పమాలకో కైంకర్యం చేసేవారు. వీమ కేవలము స్వాను కైంకర్యానికి అంకిత మయ్యారు. ఒక రోజున తులసి వనంలో మొక్కలకు గొప్పు శ్రీప్ర్య తూండగా, వీరికి ఒక బాలిక లభించింది. పంతానంతేని పీరు అహారికను గారాబుతో పెంచుకొంటూ, 'కోదై' (పూర్ణదండ) పేరుతో పిలుచుకొంటూండేవారు. జన్మసిద్ధమైన శాసన గల తులసివలె ఈ బాలిక భక్తి, జూన, వైశాఖులతో భగవంతుని గుణగాంధయందే అనురక్తి, అనుక్తి కలిగియుండేది అమెకు యౌవనం శ్రూప్తించిన తర్వాత, తీకృష్ణునినే పెండ్లాదాలని అకాటషీంచి, విల్లిపుత్రురులోని వట పశ్చింశాయిని వరించింది.

ఆనాదియైన మాయచేత నిదిర్షస్తాన్న వారిని మేల్కొరిపి, శానయి భగవంతుడు తనను చూపగా, అచ్యారులు దర్శించారు. అలా కాకుండా శానే భగవంతుని మేల్కొరిపి, తనను గూర్చి తెలియజేసుకున్న మహా సీయరాబు గోదాదేవి. అచ్యారులు స్త్రీత్వమైవ భావనచే భగవంతుని నాయకునిగా పేర్చిమించారు. గోదా సహజమైన స్త్రీమూర్తితో భగవానుని పేర్చిమించింది. తన వ్యుత్తుం సఫలం కాని కారణంగా, పూర్వ మెవరైనా భగవంతువి పేర్చిమించి, భర్తగా అనుభవించారా యని గోదా దేశి తెలిసికోవడం పొద్దిరంభించింది. గోపికలు పూర్వం కాత్యాయని వర్జితం చేసి, తీకృష్ణుని తమ ప్రియునిగా అనుభవించారని గోదాదేవి తెలుసుకుంది.

ఒకనాడు రానకిక్కడలో నుండి, కృష్ణపరమాత్మ అంతర్మాత్మ తుడయి నాడు. గోపికలు కృష్ణుని గాంచలేక దుఃఖించి, తుదకు శతని లీలలను

అనుకరించి జీవించారని గోదా విన్నది. తానుకూడా ఆట్లు చేయవచ్చు ననుకొన్నది. ఫలితముగానే విర్మిపుత్తారును సందర్శిజముగాను, తోడి చెలికత్తెలను గోపికలుగాను, వటపత్రీళాయి అలయాన్ని సంద గోప భవనఃగాను, తానును ఒక గోపికగాను గోదాదేవి భావించుకుంది.

మార్గశీర్ష పౌనము అను నోము సాధనగా తీసుకొని, భగవానునిదైన తన అత్యును సార్థకం చేసుకోవడానికి ఆ ప్రభుతు సేవలుచేసే భాగ్యాన్ని ప్రసాదించుని ప్రార్థించింది.

ఇది ముప్పరి రోజులు నిర్వహించిన వ్రతం. ప్రతి నిత్యం పవితుంది గోపికలను మేల్కొల్కులు రోజునకొక పూశరం (గీతం) వంతున ముప్పరి పాశురాలను గోదాదేవి రచించింది.

ఈ ప్రతంలో సందగోపుని భవనానికి వెళ్లి, సందగోపుని, యతోదను, బలరాముని, చివరికి త్రీకృష్ణుని, సేలాదేవిని మేల్కొల్కిపి, గోపికలు త్రీకృష్ణునికి తమ కోరికను నివేదించుకున్నారు. తాము అత్యున్నంతకాలం ఎతనికోరిలిసి వుండి, సేవించే భాగ్యాన్ని పొందగలిగారు రెండవ పాశురం (గీతం)లో ‘పరమ పూణమ పాద పద్మాల గీర్తించి’తో ఆరంభించి, ముప్పుడవ పాశురం (గీతం)లో ‘కేశవుని మహామమై నుతియాచి’తో గోపికలు వ్రీతాన్ని పూర్తి చేయడంవల్ల పాశము మొదలు కేశముల పరకు త్రీకృష్ణుని పారు అనుభవించారని భావించవచ్చు.

ఈ ద్వారా వ్రీతాన్ని ‘తిరుప్పావై’ అని వ్యవహరిస్తారు. అలానే ఈ వ్రీతాన్ని తీవ్రతం అని కూడా అంటారు. దీనికి కారణం తిరు = తీ, పావై = వ్రీతము అని కదా అర్థం. అంటే ఇహలోక నుంభం ధమైన మరియు పరలోక సంబంధమైన ఐక్యర్యాలను, కైంకర్యాన్ని ఈ ప్రతు ప్రసాదిస్తుంది, అన్న మాట. గనకనే గోదాదేవి ఈవ్రీతాన్ని చేసి, గోపికలు పొందిన ఫలితాన్ని తాను పొందగలిగింది. ఈ గీతాలను క్రమం తన్నకుండా అభ్యాసం చేసిన పారికి తాను వ్రీతాన్ని అవరించి పొందిన ఫలాన్ని ప్రార్థింపజేయాలని కూడా గోదామాత జాసించింది.

ఇటువట్చి మహాత్తరమైన దీవ్య ప్రీబంధాన్ని పర్వ జన్మలకూ
సులభరగా ఆర్ద్రమయ్యే రీతిలో తెలుగులోకి స్వేచ్ఛ ను వాడం చేసి,
'గోదా గీతమాలిక'గా వమర్పించుకోంటున్నాను.

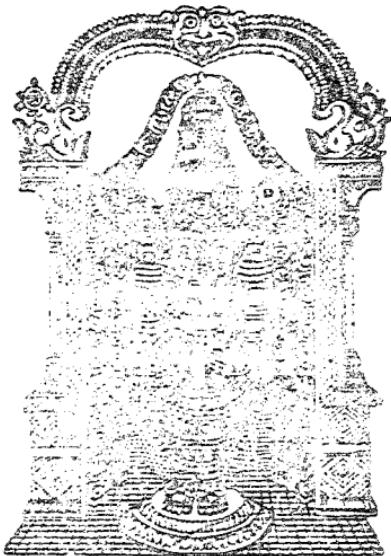
త్రీ వేంకటేచ్చరుని కరుణా కటుషాలతిఁ చేసిన నా ప్రయత్నం
సామాన్య ప్రీజానీకానికి ఏ మాత్రిం మార్గదర్శకమైనా, నా జీవితం
ధన్యమైవట్లుగానే భావిస్తాను.

ఈ నా ప్రీయతాన్ని కారుచ్చామ్మత దృష్టితో అభినందించి,
మంగళాకావసాన్ని ప్రీసాదించి, వఱ్ణాళిర్వదించిన పూజ్య పాదులు,
త్రీమాన్, త్రీవండి చిన్న త్రీమాన్ శాయిణి శామానుజ జీయర్ స్వామి
వారికి నా కృతజ్ఞతాభివందక సామాస్రిములు. కోరివదే తడవుగా తమ
అమూల్యాఖీపాశ్రీయాన్ని అందించి, పోర్చు త్రుపొంచి వ పూజ్యలు,
త్రీతాముకం ఉపసిషత్వందిరం కార్యదర్శి, ప్రముఖ నంస్కృత పండి
తులు, భాషా ప్రీషిఱులు, త్రీమాన్, ఆరవెల్ల లాట్సైనాశాయిణి చార్యుల
వారికి నా హారికాఫివందనములు.

ఈ 'గోదా గీత కూలిక'కు అష్టర రూపాన్ని ప్రీసాదించడానికి
ఆర్ద్రక పతోయాన్ని అందించి సహకరించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం
వారికి నా నమింపాకాలు.

రీసిని సర్వాగ సుందరంగా ముదిశ్చించి, అందించడంలో శర్దు
వహించిన పీయ మిత్రులు, నవలా రచయిత, వేగుజుక్క పవర్
పిధింటింగు పరుడైన, అధినేత, త్రీ సంఘవరపు వేంకటరావుగాఁకీ, ముఖ
పత్రి చిత్రా రూపశిల్పిగా సహకరించిన యువ చిత్రికారులు, త్రీ వజు
రాపు శళకరచావుగాఁకీ నా అభివాదములు. ప్రత్యుషణగానూ, పరోక్షం
గానూ ముద్రణలో ఎంతో శాఖ్యత వహించిన పెర్మిన్ కార్ప్సు క సోదరు
లకు నా శుభాఖీవందనలు.

దీని ప్రమరణలో సహకరించిన మిత్రులు, శైవియోభిలాములు
ఎంద్రో! అందరికి అభిప్రాయములు.

కరియగ మందు భక్తులకు

కల్పకమై, తమ కష్ట రాధలన్
పౌలియగః జేసి, సౌఖ్యముల

పూర్జ దయాకన వృషింహార్చి, మేల్
జిబకగ భోగ భాగ్యము ల

శేష గతిం బవరించి, పల్చినన్
పలికెదు శ్రీనిశాస! నిను

భక్తిమేయ న్నితియంతు నిత్యమున్.
వాచ్చ లాచు నాంధర్మమువ

వార్ణయన కానిగ జేసి, సా మదిన్
సౌచిత్రణాత్త తత్త్వము ని

రూఢ గతిన్ ఘట్టియాచి, క్షుద్ర పేరి
రైబిన పీ కృపన్ పొడమె

నీ కృతి, భృత్తి విషేషతన్ భవల్
శ్రీ చరణార్థాల్ ములఁ

జేప్పితి జన్మము సార్కమ్మగాన్.

—ఖావస్త్రీ.

ప్రపంచి

[ఆది 1996 జనవరి 10వ తేది, నెను శ్రీతిరుమల వేంకట్టెయ్యరుని పాఠ పద్మాలను దర్శించిన శుభతరుణం, ఆ క్షణంలో స్వామి సన్నిధిలో నా మనస్సులో తథుక్కున మెరసిన తైతన్య రేఖల్యే ఈ కృతికి నమ్మ పేర్చేచించి.]

ఈ నా ఛీపిత హర్షరియయి, చిచ్చాగింధ సాధక్యతన్ మదికిన్ గూర్చిన పుస్కాలము; ననున్ మాన్యసితిన్ సత్కాపుడు గారించిన శుష్టురాంక; కొతూ పార్మిగల్పాయ్యే చిత్తమున్ వచిలభైస్యే గతి నిఱ్పు కొమ్మనెదు దివ్యపైస్యైన నందేశమ్మో.

శ్రీ శేషాతల శ్రీవివాన పదముల్ సేవించి, భావింప నా చేకమ్ముల్ నశియించి నిక్కులత పర్వైన్; లోన నిర్మిష్టమ్మా చ్ఛాసనిన్నలిచ్చిన దివ్యా భావవ సముద్యస్థాట్ దీపింపగా ఈ భాత పర్విబోధ ఈలమచి సోరావంగ మాకొయ్యిలన్

అర్థ నిమిశాలిశేషములన్ కంచుంచిన చిత్తా భాత న ర్యారమ్ము నా మ్మాచంతరము వీలతు గుబల్చైని నాదు జవ్వమున్ సౌరక మోవటుల్ పరచు జాగ్రత లేలల కృష్ణతత్త్వ బోధార్వక కొండమున్ పరిషామటు తీర్చుగ టెమ్ము లిమ్ముణ్ణన్.

‘ఇతుకే పీష్ట కపొంచినాడను పర్మిభాః ఈ దీష్ట సాఫల్యమ్మా కృష్ణాపేయఃగదయ్యః ; వేంకటపత్మి! కీర్తింపగా దివ్యా భావప్ర మేల్చుంచిగ వాంధ్రమండున ‘తిరుపొప్ప’న్ రచింతనే ; మరే ఇపముల్ పూజలొనర్పునైతిని భవల్ సాన్నిధ్యమండెన్నడేన్.

....ఆని పూనివ నా దీష్టకు స్వామి అనుగ్రహిం రక్కగా అనతి కాలం లోనే ‘గోదా గితమాలిక’ అవిర్భవించింది.

గోదా గీత మూలిక.

సన్ని వేశము : తమకు అనుకూలమైన కాలము లభించినది. గనుక,
ఈ సమయముననె గోపికలు తామిం వృత్తము నాచ
రించి, పొందదగు సాధనమేమో వ్యక్తము చేయటి:

పాశురము-1

మార్గితిగళ్ల మది నిష్టైన నన్నాళ్ల
నీరాడపోదు పీర్ పోదుమినో నెరిళైయార్!
శీర్మల్గు మయ్ పొప్పి చెప్పల్సి చ్చిఱు మిర్చాళ్ల!
కూర్ పేల్ - కొడువ్వాళిలన్ నన్గోపన్ కుమరన్
ఏర్చిన కణి యశోదై యుళళోజమ్
శార్ మే నిచ్చెంగట్ కదిర్ మదియమ్మోల్ ముగత్తాన్
నారాయణనే నమక్కె పత్రైవరువాన్
పొర్ పుగళ్లప్పంచైస్తోలో రెమ్మాచాయ్!

గీతము-1

సిరులుపృతిల్ల వేయపల్లెలో నగలరో
వగల రాజిల్ల ఇవ్వనులార రారే!
మార్గశిరమున పున్నమ చందుమతో
మా మంచి రోజు రానే వచ్చే నేడే,
వేలాయుధమున తావెన్నునిన్ సేవించు
నంద గోపులకు తా నందనుండై యొప్పు

అందాల కనులతో అఱ యశోదాదేవి
 గారాబు బాల సింగము శ్యామలాంగుడు
 కెందినై కనుల రక్తిన్ ప్రికాశాహ్లోద
 ముల నిచ్చు ముఖ మండలండు నారాయణు
 మన వాఁథ తీరగా పరమ ‘పర’ సాధనము
 రహి గూళ్ళు నీరాదు వ్రీతముకై రారండు!

భావము :

సకల సంపదాలతో కూడిన వేషప్రత్యే అందమైన నగలతో విలాస వతులైత పదుమలారా! మార్గశిర పూర్ణిమయైన ఈ రోజు చాల మంచి రోజు. వేలాయిధము ధరించి, కృష్ణుని సేవించు నందగోపుల కుమారుడును, అందాల కనులతో అలరారు యశోదాదేవియొక్క సింహా కిశోర మును, శ్యాముల వర్ణము గలవాడును, ఎగ్రితామరల బోలు కన్నుల యందు మార్యుని ప్రికాశమును, చండ్రుని ఆహోదమును ప్రిసాదించు ముఖమండలుడైన నారాయణుడు మన మహిష్మిలము పవిత్రమైన పక సాధనమును నమకూర్చునటి స్నానమాచరించెదు ఈ వ్రీతమునకై మారు సిద్ధమై రండు.

విశేషార్థములు :

భగవంతుని తత్త్వము ఐమ రూపములు. అని పర, వ్యుహా, విభవ, అంతర్శాయిమి, అర్చా రూపములు. సత్యజ్ఞానానంద స్వరూపమై, సవ్చిబ్రావ్యమై కారణభూతమగు త్రిమన్మారాయణదే పరబ్రహ్మము. అవియే పరతత్త్వము, పరతత్త్వమును పొందదగు సాధనమే ‘పర’సాధనము. మార్గశిరము అనగా భగవంతుని పొందుటకు శేర్పుమైన మార్గము. అనియు భగవంతుని స్వరూపమే. ఆ మార్గమును భగవంతుడే తానయి చూపును. నీరాదుట : భగవంతుని పొండుటకై అనుభవించు తాపమును ఆంతింపజే ముటకు, అనగా సహనుభూతి పొందుటకని ఆకాంక్షించి ఉడిను.

వన్ని వేళలు : ఈ వ్రతము చేయుటలో పారి ఆకాశము, దానికి పొందరగిన సహకారము, ఈ వ్రతమును ఆచరించుటకు తమకు గల అర్థత వివరించబడుతు. వ్రతము ఆచరించుతులో చేయుదగిన పనులేఖి చేయుదగని పనులేవియో సృష్టిము చేయబడుతు.

పాశురము-2

వైయత్తు పాళ్ వీర్ గాళ్! నాముమ్ నహ్నావైక్షు
 చెపుయ్యాజీరి శైగళ్ కేళీరో, పాణ్ముడుళ్
 ప్రైయత్తు యిన్ పరమ నదిపాడి
 నెయ్యాజ్ఞోమ్ పాఱజ్ఞోమ్ నాట్మ్ శే సీరాడి
 మైయుట్లు శుద్ధోమ్ మలరిట్లునామ్ ముదియోమ్
 శేయ్యాదన శేయ్యామ్ తీక్షుఱై చెప్పోరోమ్
 పాశుముమ్ పిచ్చై యు మాస్సనెయుజైకాటి
 ఉయ్య మా క్షణి యగస్సేలో రెహ్నాచాయ్.

గీతము-2

ఈ లోకమందు నెంకి ముదంబందగా
 ఉదయించినట్టి నవ్యోత్సాహులాచా!
 పాలనందార్థిన నెమ్ముచి మిాఱ నిదురించు
 పరమ పూరుష పాదపద్మాల గీతించి
 ఘృత దుగ్ధముంను సేవింపకన్, వేకువన్
 సీరాడి కనుల కాటుక దిద్దగా బోము;
 కురుల పూల్ కురుమమే, గురులు చేయగ బోని
 పనులు చేయము - దూషణలు పలుకగాబోము

●నృత మాదము — పండితుల నత్కరించెదము
 సన్యాసులకు భిక్షలం దృష్టి గూర్చెదము
 ఇట్టంగి మేఘచరించు వ్రతరాజమ్ము
 ●రసి సంతోషమ్ము ననుభవింపగ రండు!

భావము :

ఈ లోకమునందు ఆనందమును అనుభవించుటకు జన్మించిన వ్యక్తులూ! పాల నముద్రిమువ నెఱ్పు దిగా ఎదురించియున్న పరమ పురుషుని పాదపద్మాలను గీర్తించి, మేము నేతిని గాని, పాలను గాని సేవింపము. వేతువనే పూనము చేసి, కన్నలకు కాటుక దిద్దము. కొప్పులో పూలు ముదుచుకోము. పెద్దతు ఆచరించుని కార్యములను ఆచరించుము. ఒక్కులను దూషించుము. అనత్యము పలకము జ్ఞానవంతులైన పండితులను నత్కరించెదక్కు. సన్యాసులను భిక్షలచే తృప్తి పరచెదము. ఈ విధముగా మేము ఆచరించు వ్రీతమును చూచి, మిఱును ఆనందింపగోరి మాతో రండి!

విశేషాంశములు :

1. ఈ వ్రీతమాచరించువారు చేయవలసినవి, చేయరానివి తమతో వ్రీతమును ఆచరింప వచ్చేడి గోపికలకు వివరించబడినది.
2. కృష్ణాను భవము వలన లభించు కాశ్యతమైన ఆపందమును అనుభవించుటకు గోపికలగా జన్మించిరి.
3. నేతిని, పాలను సేవింపముని చెప్పటిలో భగవదనుభవము పొందినప్పుడు లోకిక భోగములు ఆపేషించు ఉనసరముండతని భావము.
4. అనత్యము పలకుంచుటలో నత్యనిష్ఠ ఆచంచుట కనిపించును.

సన్ని వేళము : బాహ్యముగ వర్ష ము కొరకు నీవ్రితము నాచరించు
చుప్పుల్లు కనిపించినను, తీకృష్ణ సమాగమము వలన
గోపికల విరవాతాపము శాంతిబోందుటకై స్నానమును
ఆంగముగా గైకొనబడుట ఆంతర్యము.

పాశుధము-3

ఓడియుల గణి ఉత్తమన్ పేర్ పాడి
నాజిం నఱబాహైకురై చాచుతి నీరాడినాల్
తీజిని నాడెలామ్ తిజి ముఖ్యారి పెయ్దు
ఓడు పెరుళ్ళనైల్ ఊడు కయలు గణ
పూడు వళై పోదిల్ పాటి వందు కణ పదుప్ప
తేజాదే పుక్కిరున్న శిర్ తములై పత్తి
వాజకురైడమ్ నిత్తుకురైమ్ వళైల్ పెరుమ్ పశుక్కల్
నీఙ్గాద తెల్పుమ్ నిత్తుసేలో రెమ్మాఖవాయ్.

గీతము-3

బలి చక్రివర్తి దాశమునఁది, ఆకాశ
మంటగా పెరిగి లోకముల గాపాడిన
పురుషోత్తముని నామముల కీర్తనము జేసి,
వర్ధిత దీక్ష మిషను మేమెల్లరము నీరాడ
తాతి బొధలు లేక నెలకు వానలు మూడు
వర్షింప వరియి వరిచేల మధ్యమున
ప్రతుళ్ళిపడగా చేపల్లెల్ల, కలువలలోన
తుమ్మెదలు నిదురింప దొడరు సమయమునందు
పనుల కొట్టములోన పాడి గోపులబట్టి

పొదుగంటగనె పాఱు భోరున్న పర్వతహింప
పాడిపంటలు సర్వసమృద్ధమై యొడ
నిత్యమౌ సంపదలు నెనగు గాహన రంకు!

భావము :

బలి చక్రవర్తి యిచ్చిన దానమును పొంది ఆ కషము తరకు పెరిగి, లోకములను కాపాడిన పురుషోత్తముడైన శ్రీమహారాయణిని నామములను గానము చేసి, వర్షిత దీక్ష నెపముతో మేము స్నానము చేయుచున్నాము. దీనివలన లోకమున నెలకు మూడు వాసలు కురిసి, ఈతి బాధలు లేకుండును. ఫలితముగా వృద్ధి పొందిన వరిచేల నకుము చేపటు త్రుళ్ళిపడుచుండును. కటువ పూవులలో తుమ్మెదలు నిదురించును. ఆ నమయముత పాఱు తీయటకై పశువుల సాంఘలలో నున్న పాడియాపుల పొదుగులంటగనే భోరున పాఱు పర్వతహించును. పాడిపంటలు సమృద్ధి చెంది, ఈ లోకమున శాశ్వతమైన నిపండలు వర్షించును. కాబట్టి మిారు కూడా మాతో రండి!

విశేషాంశములు :

1. ఈతి బాధలు ఏ విధములు. అతివృష్టి, అనావృష్టి, ఎలుకలు, చిలకలు, మిదుతలు, కూర్చులగు రాజుల వరణ కలుగు బాధలివి.
2. నెలకు మూడు పూర్వములు ; ప్రాహ్నాణములు విధులు విర్య ర్తించుట, పర్విభువులు సరిగా పొరించుట, శ్రీలు పాతివర్క్షము పాటించుట ఆనుమూడు కారణముల వలననే నెలకు మూడు పర్వములు కురియిను పీటిలో ఏది లోపించినను, ఘలమునందు ఆ లోపము కనిపించును.

సన్నిహితము : గోపికలు ఆచరించు వ్రేతమునందు సాన్నిహితము వ్రధా నము. గనుక సాన్నిహితమునకు జలము నమృద్భిగ నుండ వలెను. ఆట్టి జలమును పొందుటకు భగవంతునే ఆశ్రయించి, అతని రూపమును బోలిన పర్ణ న్యుని ప్రార్థించుట.

పాశురము-4

ఆశి మృతక్కుణా! ఒస్పు నీక్కె కరవేల్
 ఆశియుంట పుక్కు ముగస్సు కొడార్స్తైఱి
 ఉంచి ముదల్య నురువమ్ పోల్-మెయ్ కఱుత్తు
 పాశి య న్యోభుడై పుఱ్య నాఖన్ కై యిల్
 ఆశి పోల్ మిన్ని వలమ్మిరి పోల్ నిన్నదిర్స్సు
 కాలాదే శార్జ ముదైత శరముళై పోల్
 వాళ వులగి నిల్ పెయ్ది దాయ్ - నాజభుమ్
 మార్కగంచి నీరాడ మగం సేలో రెప్పువాయ్.

గీతము-4

వర్ష నిర్వాహకా! గంభీర భాఖుణా!
 నీ శ్యాగమందు సంకోచించ వలతయ్య!
 జలధి మధ్యము జొచ్చి, జలమంతటిని బీర్చి,
 గజించి గరించి గగవ మధిరోహించి,
 కాలాది సకల కారణ భూతుడైనటి
 నారాయణుని దివ్య శ్యామలా కృతి తోడ
 అదుదైన అతని మందర బాహుయుగ్మమున
 వక్రిమ్యువలె మెరసి, శంఖమ్యువలె ఉచిషి

శారమ్మ గురియించు శరవతు మన్న ట్లు
 లోకపెల్ల సుఖింప మేము సంతోషావ
 మార్గశీర్ష సాన్న వ్యాచరించెడునల్లు
 అఱసింపక వర్ష మండింప గోదము.

భావము :

వర్షమును నిర్వ్యహించు గంభీర స్వభావముగల ఓ పర్జన్యదా! నీ
 త్యాగ గుణమునందు జంకబోకుము. జలరాశి మధ్యను ప్రపాశించి,
 సీటిని పీట్చుకొని, గొప్పగా గజ్జించుచు, అంక శమునకు పోయి:
 కాలాంతి సకల పదార్థములకు కారణభూతుడైన నారాయణియొక్క
 దివ్య శ్యామల వర్ష రూపముతో ఆతని కుడిచేతియందలి చక్రము వలె
 ప్రాకాశించియు, ఎడమ చేతియందలి శంఖము వలె గజ్జించియు,
 శారమ్మ ఆతని ధనుస్సునుండి కురిసిన బాణముల వర్షమును విధముగా
 లోకులు సుఖించుకుట్లుగను, మేము అనందముతో మార్గశీర్ష సాన్న నము
 చేయునట్లుగను వర్షింపుము.

విశేషాంశములు :

నారాయణోక పుర్తి సాగరము. అటువంటి సముద్రమున
 మునిగి, వర్షము నిచ్చువాడు మేఘుము. ఆ మేఘునియందు ఆచార్యుని
 దర్శించి, గోపికలు భగవత్పూరుణ్ణ రసవృష్టి నిచ్చుని అభ్యర్థించు
 చున్నారు.

నన్ని వేళలు : భగవంతుని పరిశుద్ధ భావనతోడను, పరిశుద్ధ పుష్పముల
తోడను హాజించి, చేతులు జోడించి, నమస్కరించి,
కిర్తించి, ధ్యానించి, హర్య ఆగామి పాపములనుండి
గోపికలు విముక్తి పొందుటకు సిద్ధమైనర్చుట.

పౌశురము-5

శూయనై శన్ను వడమదురై మైననై
తూయ పెరునీర్ యమునై తుత్త వనై
అయిర్ కులత్తినిల్ లోస్తుమ్ మజి విళకైకై
తూయైకుక్కడల్ ఏకక్కమ్ శేయత తామోదరనై
తూ యో మాయ వ్యస్తానామ్ తూమలర్ తూవితోశుతు
తాయినాల్ పాది మనత్తివాల్ శిన్నిక్క
పొయ పికై యమ్ పుగు దరువా నిన్న వవుమ్
తీయినిల్ తూశాగుమ్ శే స్క్యో రెమ్మాబ్ వాయ్.

గీతము-5

ఆశ్చర్య చేపితుదు ఆనవరత భాగవత
షథురాథి నాయుకుడు పరిశుద్ధ జిల్లములన్
అతి ఆగాధంబైన యమునా నది తీర
వాసియై గోప కుల మజి దీపమయ్యాన్
గడగి తల్లి యశోద గర్భము వర్ణికాశింప
జేయు దామోదరుని జేరగా వచ్చితమి;
పరిశుద్ధ భావనన్ పరిశుద్ధ పుష్పముల
అర్పించి, అంజలిన్ ఘటీయించి, వాక్కునన్

కీరించి, మనసార ధ్యానించి నంతనే
పూర్వ ఆగామి సంచిత పాప రాసులన్
వహినీ లో దూదివలె భస్మమై నశియఁచు
ఆట్టి భగవన్నామ కీర్తనకు రారండి!

భావము :

ఆశ్చర్యకరములగు చేష్టలు చేయవాడును, నిరంతరము భగవాన్నకి గల మధురా వగరమునకు అధిపతియు, అతి ఆధమైన పవిత్రయమునా నదీ తీరమున గలవాడును, గోప వంశమునకు మజిదిపమైన వాడును, తల్లియగు యజోద గర్భమును వ్రీకాళింపజేయు దామోదరుడగు తృక్కమచియొదకు వచ్చితమి. పరిశుద్ధ భూవనతో, పరిశుద్ధ పుష్పములతో పూజించి, చేతులు జోచించి వమస్కరించి, భాషచే కీర్తనముచేసి, మనసార ధ్యానించినంతనే పూర్వ ఆగామి సంచిత పాపరాసులు అగ్నిలో పడివ దూదివలె భస్మమై నశించును. కాబట్టి, ఆట్టి భగవన్నామ ములను పాచుకొనుటకు సిద్ధముగా రండి.

విశేషాంశములు :

భగవాన్నకి ఆశ్చర్యకరమైనది. అది వాక్కులకు, మనస్సునకు అందనిది. ఈ వ్రీతము బాహ్యమునకు స్నావమాచరించునటి వ్రీతము. అంతరమున భగవంతునితో ఆనుభవము పొందుటకు ఆవగాహనము (జ్ఞానము—స్నానము ఆను అర్థములు మాచించునది) నకై చేయునటి వ్రీతము. భగవంతుని సన్నిధిలో ఆతని సేవ చేఱుటయే ఏరి ఆకాశము.

నన్ని వేళము : త్రైకృష్ణనితిఁ సంసైషామభవమును ఇంతకు పూర్వము
ఎఱుగక, ఇప్పుడు కొ త్తగా అనుభవించి, నుఖాను
భూతితిఁ మేలుకొనలేక లోపలనే పరువ్వు ఒక గోపికను
శేపుమన్నారు.

పాశురము - 6

పుట్టుమ్ శియమిఘ్న కాణ్ పశ్చారైయన్ కోయిలీర్
వెళ్ళి విశిశద్గిన్ పేరరవమ్ కేట్టిలైయో
పిణ్ణాయ్! ఎణ్ణురాయ్ పేయ్ మూలైనజ్ఞుణ్ణు
కశ్చ చ్ఛగడమ్ కలక్కుంచి యక్కాలోచి
వెళ్ళత్తర విల్ తుయిల మర్చ్చ విత్తనె
ఉళ్ళత్తు క్కాడ్లు ముని వర్ గణమ్ యోగి గణమ్
మెళ్ళి వెళువు అరియెన్న పేర రవమ్
ఉళ్ళుమ్ వుగున్న కుళిర్చేలో రెప్పావాయ్.

గీతము - 6

కూయగా సాగ పత్తులు — వైనతేయనిన్
పిలెచ గుడిలో పాంచ జన్మమ్ము మోర్చతతిఁ
విని పించనే లేద్గి మేలుకోగదవమ్ము!
అనుర హూతన వినపుఱబారగించి తా
శకటాసురుని తాచి, నంధులన్ హరియించి
పాండ్రుడలి శేష శయ్యను యోగ నిద్రతి
రహి మిర లోక కారణ భూతునిన్ భక్తి
మునులు యోగులు భద్రమేనరించి హృదయాన

కారి హరీ యసు నామస్నారణ దిక్కులు నిండు
 ధ్వని తోద కూ హృదంతరములన్ నిండారి
 మము వల్ల బరచి మేలొక్కలపి వై చినణంత
 భవనాన నిటురించు పడతి మేలొక్కనవమ్మ

భావము :

పక్కలు కూయసాగినవి. తిట్టొప్పితములోని పాంచజన్మము
 గొప్ప ప్రమోతతో గరుత్తుంతుని పిఱ్చచున్నది. ఆ ధ్వని నీకు వినిపించ
 లేదా? ఓ పడతి! నీశు మేలొక్కనము. హృతన విషమ్మగ్గము లారగించి,
 శకటామరుని సంధులూపగొట్టి. పాలనముద్రిముక శేషయ్యపై యోగ
 సిద్ధిలోనున్న లోకములకు కారణభూతుడైన న ర్యై శ్వరుని తమ
 హృదయములలో భద్రిష్టునర్చుకున్న ముసీశ్వరులు, యోగిశ్వరులు
 దిక్కులు నిండునక్కలు హరి హరీయని చేయు నామస్నారణ మా హృదయ
 ములలో ప్రవేశించి మమ్ములను మేలొక్కలపినవి. భవనములో నిటురించి
 యున్న నీశు కూడ మేలొక్కనము.

విశేషాంశములు :

గోపికలిదరు కృష్ణునితో కలిసి, తాము వ్రీతము చేయుటకు
 పెద్దలు అంగీకరించుటకో తాత్కా అని ఉదము లో నుండిరి. తెల్లవారు
 జామున వ్రీతమూచరించుటకు బయులుదేశి నిద్రలోనున్న గోపికలను
 మేలొక్కలుష్టచున్నారు.

నన్ని వేశము : భక్తికి మొదటి లక్షణము శ్రీవంశు. గవకనేవినలేదా? 'ఏనియే పటుంటిదా?' అన్న ప్రశ్నలతో బాటు పట్టుల కూతలు, శంఖ ధ్వని, హరి హరీ యన్న నామపూరణము అనువని హృదయమున సంస్కారము కలిగించునని చేసెడి ప్రయత్నము.

పాశురము - 7

కీచు కిశ్శెనెజు మానైచాచ్త జులాను
పేళిన పేచురవమ్ కేట్టి లైయో పేయ్ పెప్పెజ్!
చాశుమ్ పిఱప్పుమ్ కలగలప్పుకైన్ పేర్తు
చాశ నఱుజుథ లాయ్ చ్చియర్ ; మత్తిసాల్
చిక్కైపుధుత్త యిర రవమ్ కేట్టిలైయో
నాయకపెప్పెచ్చిశ్శాయ్ | నారాయణ్ మూర్తి
కేశవనై పొండవుమ్ నికేట్టి కిడత్తియో
తేకముడై యాయ్! తిఱ వేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము - 7

విట్టింత లొండొంట కీచు కిచున నెవో
మాటాడు ధ్వను లొక్కమారు వినలేదా?
ఓ పిచ్చి పిల్ల! వేసరి వాసనల జిమ్ము
గొల్ల బొట్టెలు కవ్వముల పెరుగు చిల్డ్రగా
చారి కంకణ ధ్వనులు కంఠ హర ధ్వనులు
మిన్న ముట్టగ సీషు వినలేదో నాయికా!

ఆన్నింట బాహ్యంతరములంకు వ్యాపించి
 కృష్ణాకృతిని కేళి రక్కసుని వథియించి
 గరట నర్వేశ్వరుని కీర్తింపగా మేము
 తెజస్వినీ! సింహ వినియే పరుంటివా?
 ఆ దివ్య తెజస్సు అనుభవింపగ మేము
 అంస్య మొతరింపకయే తలుపు తెరువుమా!

భావము :

ఏట్రీంతతు ఒకదానితో వేరికటి కలిసి, కీమ కీమ మంటూ ఏవో
 మాటలాడుకొనుచున్నవి. ఆ మాటల ధ్వని సింహ వినలేదా? ఓ పిచ్చ
 పిల్లా! కొప్పు నందలి పూల వాసనలు వెదజల్లుచున్న గొల్ల భోట్టెలు
 కవ్యములతో పెరుగు చిలకుసప్పుదు వారి కంకణముల యొక్కయు
 మరియు కంఠహారముల యొక్కయు ధ్వనులు మిన్ను ముట్టగా సింహ
 వినలేదా? అన్ని టియందు లోపత, బయట వ్యాపించి, కృష్ణుని ఆకార
 ముతో కేళి యను రాణుని చంపిన న ర్వే శ్వరుని మేము కీర్తించు
 చుండగా తెజస్వినివైన నీటి వినియే పరుంటివా? ఆ దివ్య తెజస్సును
 మేము అనుభవించుటకు వెంటనే తలుపు తెరువుము.

విశేషాంశములు :

భరద్వాజుడు మూడు వెదములు అధ్యయన న ము చేయుటకు
 మూడు వందల సంవత్సరములు జీవించెను. ఆయనను, వాటిలో ఒక
 దానిని కూడ తెలిసికొనలేక పోయెను. ఆయనను జిజ్ఞాస విదువలేదు.
 వేదాధ్యయనమునక్కె తమ జీవితము నంత ను వినియోగించినవే
 భరద్వాజ పత్రులు. భరద్వాజము ఆనగా ఏట్రీంత.

సన్ని వేశము : పిల్లలను తమకో తీసుకొని, నిద్రిపోవుచున్న గోపికను
మేల్కొబుపుతుకు బయలు దేరుతు. ఆ విధముగా
తృతీయమైని కీర్తించి “పర” సాధనమును పొందుతుకు
ప్రయత్నించుతు.

పాశురము-8

కీళ్ వానమ్ వెళ్ళిపు ఎరుమై శిఱు పీడు
మేయ వాన్ పరాన్ న కాణ్! మిక్కుళ్ పిళ్ గఢుమ్
పోవాన్ పోగిట్తారై పోగా మల్ కాత్తు నైన్
కూపువాన్ వను నిష్టామ్; కోదు కల ముడైయ
పావాయ్; ఎశ్శన్నిరాయ్, పాండి పుట్టై కొఱ్ఱు
మావాయ్ పిళ్లానై మల్లారై హూటీయ
దేవాది దేవనై చెచ్చు నామ శేవత్తాల్
ఆవా వెణ్ణ రాయ్చెన్ అరుళేనో రిష్మాఖ్ వాయ్.

గీతము-8

తెలవారు చుండి తూరుపు దిక్కు; చిరు బీడు
నందు మేయగ గేదెలవి పోవు చుండనే
పిల్లలందరు వ్రీత స్తులమునకు బోపుచో
శారి గైకొని యిటకు వచ్చితిఱు నిను బిల్వ
రేచి రావమ్మి! కీర్తించి కృష్ణమై మనము
వ్రీతమునకు సాధనమ్మై పరము వేబొంది
మల్లురం దునుమాడి, కేళి సూదనుడై న
దేవాది దేవు సేవించి పార్చిర్తించినన్

మన బాధలన్ విచారించి కటుచామయుదు
తన కట్టాడును భూతిని గాచు కారమ్ము!

భావము :

తూరుపు దిక్కు తెల్ల వారుచున్నది. చిన్న బీడులో మేయుటకు గేదెబు పోతుచున్నవి. వ్యీత స్థలమునకు పోతుచున్న పిల్లలను తీసుకొని, నిన్న పిల్లాలకు ఇచ్చటకు వచ్చి తిమి. నీళు లేచి రమ్ము! తీక్కమ్మని మనము కీర్తించి, వ్యీతమువకు సాధనమైన ‘పర’ను పొంది, కేళి అను లాష్టసుని పరిమార్చి, మల్ల యోధులైన చాణార, ముష్టికు లను తుసుమాడి, దేవతలకు అవిదేవుడైన మహా విష్ణును సేవించి, పార్శ్వరించినచో, కటుచామయుడై మన బాధలను విచారించి, ఖండమను కట్టాట్టించును.

విశేషారశములు :

రాజన, తామస భావములు తగ్గుటకు మచ్చన్న నందు సత్త్వ గుణము ఉదయించుటయే తూరుపు తెల్లబడుట. కృష్ణ నంశేషము, కృష్ణానుభవము అయిన రాత్మి తెల్ల వారివచో రాజసులగు గౌర్ణయెద్దలు తమకు అడ్డు పడెదరని, తెల్ల వారక ముందే కృష్ణ నంశేషము పొంద వలెనని గోపికను మేల్కొలుపుచున్నారు.

సన్ని వేశము . ముగ్గురు గోపికలను మేల్కొలిపిన పిన్చుట నాగ్గప గోపి కను మేల్కొల్పుచున్నారు. మొదటి రెండు పాశురము లందు శ్రీవణము, తర్వాత పాశురమువ మనమును, ఈ పాశురమునుఁడి నాయగు పాశురములలో ధ్యానమును ఏవడంపుటినది ధ్యానములో నిష్ఠమైన గోపికను నేడు మేల్కొల్పుట.

పాశురము - 9

తూమచి మాడత్తు చుచ్చత్తుమ్ విళకెక్కరియ
తూపమ్ కమళ తుయిలక్కె మేల్ కణ్ వళరుమ్
మామాన్ మగళే! మణి క్కుడపమ్ తాళ్ తిఱాయ్
మామార్! అవళై యెశు పీపో! ఉన్ మగళ్ దాన్
ఉమైయో? అనిచ్చేవిడో? అసస్తు
ఏమపైరున్నయిల్ మన్నిరప్పుట్టో?
“మామాయన్, మాడచన్, వైగున్నన్” ఎనెను
నామమ్ పలపుమ్ నవినేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము - 9

పరిశుద్ధ రత్న విరచిత దివ్య భవాన
దీప పంక్తులు చుఱ్లు లేఖరిలు చుండగా
అగరు థూపములు గుము గుములాడుచుండగా
సుఖ శయ్య నిద్రీ గూర్కెదు అత్త కూతురా!
ముఱుల తలుపుల గదియై పురి తీయగా రాదె?
అతరో లేపవే ఆమె నొక పరి నీళు?
మూగదా? చెపటిదా? నీ ముద్దు బిడ్డ తా
రోగిపియా? లేపకుండ కాపుంచితివే?

మంత్రించి నావా నిద్యకు, మహా మాయావి!
 వై కుండ శాసన! మాధవ! యన్న నామముల
 కీర్తించి, పొర మార్గిక భక్తి భావాన
 ఆమె మేల్గైన జేయ తూవశ్యకము నుమ్మై!

భావము :

పరిశుద్ధమైన, శవరత్న నిర్మితమైన దివ్య భవనములో మళ్లును
 దీప పంక్తులు గ్రహణించుచుండగా, అగరు తూపములు గుమ గుమలాడు
 చుండగా, సుఖశయ్యమై పవరించిన ఓ ఆత్త కూతురా! మఱలతో
 కూడిన తలపుల గదియ తియుము. ‘ఓ ఆత్తా! నీ కుమారై నొకసారి
 లేపుము నీ ముద్దుల కూతురు మూగదా? చెవిటిదా? లేక రోగిష్టిదా?
 ఆమెను లేపకుండా ఎవరినైనా కాపుంచితివా? లేక నిద్ర! పట్టుటకు
 కాపుంచితివా ఏమి? మహా మాయావి! వై కుండహాసా! మాధవా!
 అన్న నామములతో కీర్తించి, ఆమెను మేల్గైనునట్లు చేయము.

విశేషాంశములు :

రత్నములు 1. జీర్ణనకు భగవంతునితో గల సంబంధములు
 కూడ తొమ్మిది విధములే

తోః పితాచ, రక్షకః శేషి భర్జాజైయో రమావతః:
 స్వామ్యాధారో మహాత్మాచ భోక్తూ చాద్య మనూచితః

1. పితృ పుత్రీ భావము,
2. రక్ష్య రక్షక భావము,
3. శేష శేషి భావము,
4. భద్రు భాత్య భావము,
5. జ్ఞాత్పుజ్ఞియ భావము
6. న్వ స్వామి భావము,
7. ఆధార ఆధీయ భావము,
8. శరీరాత్మ భావము,
9. భోక్తూ భోగ్య భావము.

సన్ని వేశము : భగవదనుభవముచె గర్భిన సా త్వి ఈ నిద్రి రో పున్న
గోపికను మేలొక్కుల పుచుండులు, భగవానుడే ఉపాయ
మని విక్షసిచిన సిద్ధోపాయ సిఫులో నున్న ఆంధ్రరు
బగా ఈ గోపికలను పేరొక్కునుట.

పొశురము-10

నోత్తు చుపువర్ క్రైమ్ తుగు కిణ్ణ అమ్మాయీ!
మాత్ర ముమ్ తాళారో వాళల్ తిఱవా దార్
నాత్ర త్తుళాయీ ముడి నాళాయిణ్ణీ ; - నమ్మాల్
పోత్తప్పత్తై తరుమ్ పుణియవాల్! పండ్చురువాళ్
కూత్తత్తిన్ వాయ్ వీళ్నద్ద కుమ్మై కరణ నుమ్
తోత్తు మునక్కె పెతుస్తుయిల్ తాన్ త్తుస్తానో?
అత్త అవ్వులడై యాయీ! అర్జుజలమే!
తేత్త మాయ్ వస్తు తిఱవేలో రేమ్మాచ్ వాయీ.

గీతము-10

నోము నోచియు స్వర్గ నుఁము గొము అమ్మాయీ!
తయపు తెఱవక యున్న పయక్కెన పయక్కె?
వాసిఁచు తులసి మాలల నలఁకృతమైన
ముకులమ్మై దాల్చు నారాయణుడు, మా నంటి
వారు పాడిన మఁగళమున సంతృప్తుడై
పురుషార్థ మొనగు పుణ్య స్వరూపుడు నుమ్మై
ఒకనాదు కుంభ కర్మదు మృత్యు నోటిలో
పడి, నీకు నోడి యా గాఢ నిద్దర నిడెనొ?

ఎంత నిద్దర మత్త ఎటులబైనో సీకు
తెరుకొని వచ్చి, యక తెఱువుమ తలపిప్ప.

భావము :

సోము సోచి, స్వద్గ సుఖమును పోడించి అమ్మా యా! సీకు తలపు తెకవక పోయినచో పలకైనా పటుకుము. వాపనయ వెదజల్లే తులసి మాలలతో అలపకరింపబడిన కిరీటము దార్శివ శ్రీమన్నారాయణు మావంటి వారము పాడివ మంగళమున సంతృప్తి చెంది, పురుషార్థమైన ‘పర’ను ప్రిసాదించెను పుణ్య స్వయమపుడు సుమా! ఒకనాడు శుంభకర్మదు మృత్యువు నోటిలో పడి, నిద్రీలో సీవద్ద బెదిపోయి, సీకు ఈ పిధమైన గాఢ నిద్రను ఇచ్చేనేమోగ్రా ఇంక నిద్రీమత్తు సీకు ఎట్లు అబైనో? నిద్ర మత్తు నుండి తెరుకొని, తలపు తెరువుము.

విశేషాంశములు :

1. ‘ఎందరకు వ్రీతము చేసిన గాని లభించని క్షుముడు తానే వ్రతము చేసి వచ్చి, ఈమెను కలిసి యుండును. లేనిచో ఈమెక్కితటి సుఖ నిద్రీ ఎట్లు పటును? అనుకొనుచున్నారు గోపికలు.
2. కుంభ త్రణ్ణనికి తామన నిద్రీ ఎంత గాధమైనదో, ఈమెకు భగవదనుభవము పలన కరిగిన సాత్మ్యక నిద్రీ అంత గాధమైనదయ్యేము.

నన్ని వేశము : ఈ పాపరమున మేల్కొనబడు గోపిక కుల, రూప, గుఢాదులచే ఒందమైనది. ఈమె వంశమునందలి పెద్దలు కర్కునిష్ట గలవారు. భగవంతుడే ఉపాయము, ఉపేయము అమ విశ్వాసముతో ఈమె తీకృష్ణునితో తాదాత్మ్యము పొందియున్నది. గనుకనే ఈమెను మేల్కొటుతు.

పాపరము-11

ఈతు క్రూరమై క్రూరంగళ్ల పలకజన్మన్న
 శైతాయ్ తిఱ లభియ చెప్పు కెరు చెప్పయ్యమ్
 కుత్త మొనిల్లాద కోవలక్ దమ్ పొణ్ణుదియే
 పుత్రర వల్ గుల్ పున మయిలే పోదరాయ్
 కుత్తత్త తోంగి మారెల్లారుమ్ వన్న ; నిన్
 ముత్తమ్ పుగున్న ముగిల్ వణ్ణ పేరాండ
 శిత్తాదే పేశాదే కెల్వై పెప్పాట్లి నీ
 ఎత్తు క్రూరజ్జుమ్ పొరుళేతో రమ్మాప్ప వాయ్.

గీతము-11

వత్నములు గల అల మందలెన్ని టో పాలు
 పితికి, శత్రుగ్ల బలము హతమార్చు గలవారు
 పాప రహితులు నైన గోపిత వంశాన
 బంగారు తీగవై ప్రథవించితి నీను
 పుట్టలో పాము బోలిన నితంబిని వీపు
 శాసిచు వన బ్రాహ్మ కేళ పాశము తోడ

రహి ఏంచు వగలాడి! రావమ్మ వేవేగ
ఒంధుపులు నెచ్చెలులు వాకిటనె నిలాచరు
నీలవర్ణని నామములను కీర్తింపగా
పలుకు ఉఱకూ లేక పవ్వించెద వేల?

భాషము :

దూడు గల అల మందల నెన్నింటినో పాటు పిటికి, శత్రువుల బలమును హతమార్చి గలవారును, పాప రహితులు నైన గో పాల వంశమునందు బంగారు తీగవై నీపు జన్మించితివి. పుట్టులోని పామువలె నున్న వితఱము గల దాపా! అదని యందలి నెమలి వంటి పొడవైన కొప్పు గలదానా! వేగముగా రమ్మ. చుట్టుముబను, చెలిక త్రైయమవచ్చి నీ ముంగిటునే నిల్చి యున్నారు. నీల వర్షాడైన తీ కృష్ణని నామము లను కీర్తించుచుండగా, నీపు ఉఱకూ పలుకూ లేక నిదిర్చించుచుంటి వెందులక్క.

విశేషాంశములు :

గోపాలుడు అనగా వేదమును రష్ణించి, వేదముశందు చెప్ప బడిన ధర్మమును, జ్ఞానమును శిష్యులకు ప్రిసాదింపగలవాడు. గోపు లనగా వేదములు. వాని దూడశే అంగములు. వేదములకు భిన్నమైన పారే శత్రువులు. అజ్ఞాన తత్త్వమును హరించుటయే శత్రువులను హతమార్చట.

పన్ని వేళము : స్వాధర్మము గూడ అచోంపని గోపాలుని సాదరిని మేలు
కొలుపుట. గోపాలురందడును వరమాత్మ యే
ఉచాయము అని నమ్మినవారు. ఘలము నిచ్చుటకు
సాధనముగా పరమాత్మ నే నమ్ముకున్న గోపిక తు
ఇందు మేల్కొలుపుట జరుగును.

పాశురము-12

ఎనైతిళజు త్రైరుషై కనుక్కిరణ్ణి,
ననైతుముతై వశియే నిసుపాల్ శోర,
ననైతిలమ్ శేత్తాక్కుమ్ నఛ్చల్వ త్రణాయ్!
పనిత్తలై వీళ నిన్ హాశల్ కడై పత్త
చ్చినణ్ణినాల్ తెన్ని ల్లక్కై క్కోమూనై చెప్త
మనత్తుక్కిని యానై శ్శాపణమ్ నీవాయ్ తిఱవాయ్
ఇనిత్తా వెశ్శన్నిరాయ్ ఈదెన్న పేరుఱక్కుమ్
అనైతిలతాతు మట్టినేలో రెమ్మాయ్వాయ్.

గీతము - 12

దూడలందున జాలి దౌడర గేదెలు అరచి
పొక్కగులవ్ దూడలవి మూతు లంచివ వంచు
తఱచి సిరముల పాలు గురియింప ఇల్లంత
బురదయ్ పంపన్నుడగు వాని సాదరి!
మంచు తలపై కురియ వచ్చి, నీ ద్వారమున
పై కమ్మి పట్టుకొని నిలచి యుంటిమి మేము

లంకాధిపతియైన రావణం జంపియున్
ఎడద కింపగు రామ పుడమి పతి కీర్తింప
చాలు తెరువను ఇంక లేవచా యిది యేమి?
నీ గాఢ నిద్రీ నందరు తెఱను కున్నారె!

భావము :

లేగ దూడలపై జాలి కరిగి, గేదెలు ఆరచి, తమ పాదుగులలో దూడలు మూతుయంచిన వనుకొనుచు, పాలు పాదుగుల నుండి కురియింపగా, యిల్లంతయు బురదయుగు సంపద గలవాని సోదరీ! మంచు తలపై కురియుచుండగా వచ్చి, నీ ద్వారపై కష్ట పట్టుకొచి, నిలచి యుంటమి. లంకాధిపతియైన రావణుని చంపిన త్రిరామచంద్రీని మేము కీర్తించుచున్ననూ, నీతు నోరు తెరువను, లేవవేమి? ఈ గాఢ నిద్రీ ఏషిటో బందరికి తెలిసిపోయిందిలే!

విశేషాంశములు :

మహిషి యవగా గేదె యనియు, పట్టపురాజీ యనియు అర్థము, పట్టపు రాజీ మహాలక్ష్మీయే. చైతన్యవంతులను పరమాత్మ సన్నిధికి చేర్చుటలో మధ్యవర్తిత్వము చేయును. మహిషి రూపులగు ఆచార్యులు అజ్ఞాలకై, శిష్యులకై ఆకోర్చించుడురు. ఆవియే గేదెలు ఆరచుట. తమ పాదుగులందు దూడలు మూతుయంచినవని భావించుటయే వాత్స ల్యము

సన్ని పేళము : నేత్రముల యందు సోదర్యమున్న గోపికను ఇందు
మేలొక్కయిపుచున్నారు. నేత్రమునగా జ్ఞానము. జ్ఞాన
సోదర్యమున్న చో కృమిదే ఆమెను వెదకుకొని
వచ్చునని భావము.

పొశరము-13

పుణిన్ వాయ్ కీచ్చానైపొల్లా వరకడైనై,
క్రిష్ణక్కటైప్పానై క్రితిమై పొడిపోయ్యే,
ప్రశ్నైగ తెల్లారుమ్ పావై కడై ముఖక్కార్,
వెళ్ళి యెళుసువి యాశ ముఱజీతు,
పుణ్యమ్ శిలుమ్చిన గాట్ పోదరిక్కుణ్ణినాయ్,
తుళ్ళకుక్కాచి రక్కడైన్న నీచాదాదే,
పుణ్యక్రిడత్తియో పొవాయ్ నీనన్నాశల్,
కళ్ళమ్ తవిర్స్సు కల్పనైలో రెమ్మావాయ్.

గీతము - 13

బక రక్కముని నోరు పట్టి చీలిచున కృష్ణ
దుష్ట రావడు తలల క్రదుంచె నా రాఘవుని
యశము గిరించి, బాలబు వేడ్కు బోపుమను
వ్రీత ఛైత్ర్యముం ల్రీవేశించి మించిన వారు,
శుక్రీధుదయించె ; నా గురుడ్తస్తమించెదీన్ ;
పక్కులవి కూసె ; తామరల తుమ్మెదలట్లు
భాసించు కనుఱతో వాసించు సుకుమారి!
తపిలి శాంతింపగా నవగాహన మొనర్చి

సీరాడకే పక్కటై పరుండదవేలు?
కలియుమా మాతోడ కపటమ్ము విడనాడి.

భావము :

బకాసురుని నోటిని చీరిచ తీక్కప్పుని, దుర్మార్గదగు రావళాసురుని తలలను తుర్మించివైచిన శ్రీరామవంటుని కీర్తి ప్రశప్తులను గానము చేయుచు, వేదుకతో పిల్లలందరును వర్షిత త్వేత్తుమున ప్రవేశించినారు శుక్రుడు ఉదయించుచున్నాడు. గురుడు అస్త్రమించుచున్నాడు. పత్రులు కూయుచున్న వి. తామర పద్మములలోని తుమ్మెదల వంటి కన్నులు గల ఓ సుకుమారీ! తాపము చల్లబదువట్లు అపగాహానమొనర్చుకొని, స్నానము చేయక పాస్పుటై పరుండదవేలు? కపటమ్ము విడవి, మాతో కలియుము.

విశేషాంశములు :

పరమాత్మకో తమాడణాటు కల్గించుటకు నితుక్కిన, బక, రావళములను హతమార్చి, తమకు ఉపయోగ కారటుడైన భగవంతుని గోపికలు స్నానించి కీర్తించుచున్నారు. దంధుమువకు బకము, అహంకారమునకు రావళము చిన్నాములు. శుక్రుడుదయించుట, గురుడు అస్త్రమించుట అశగా పరిశుద్ధ జ్ఞానము కలుగుట, అజ్ఞానము అంతరించుటగా భావించవలసియున్నది.

నన్ని వేళము : ఈనే అందికండె ముందుగా మేల్కొని, తక్కినశారిని లేపెదనని చెప్పిన గోపిక తన పూర్వ మథ వము చే మైవరచి, ఇతర గోపికలను మేల్కొలుపుతు మరచి, ఇంటియందే వుండిపోయిన గోపికను మేల్కొలుపుతు.

పాశురము-14

ఉజ్జీ పుత్రైక్కడై తోటు వావియుళ్
శెజ్జు సీర్ వాయ్ నెగిళ్ స్టు అమృల్ వాయ్ కూమ్మినశాణ్
శెజ్జీ పొడికూర్కై వెఱ్చల్ తవత్ వర్
తజ్జీ తిరుక్కొచ్చియుల్ శజ్జీదు వాన్ పోగిన్నార్
ఎజ్జై మున్నమ్ ఎశుప్పువాన్ వాయ్ పేశమ్
సజ్జాయ్! ఎశున్నిరాయ్ నాణాదాయ్ నావుడైయాయ్!
శజ్జీదు శక్కర మేన్నమ్ తహక్కైక్కయ్యన్
పడ్య క్కణ్ణానై పొప్పడేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-14

నీ పెరటి లోటు బావిని నిండుగా నున్న
ఎఱు ఆమరలు వికసించె ; కలువు మొగిడె ;
కాషాయ వస్త్రీముల, వెల్ల పల్వురునలన్
జోగు లగ్గింప గుడిజోర బోపుచున్నారు;
మము ముందె మేల్కొల్ప మాట యిచ్చియు, సిగ్గు
మాలితివి పున్నమ్మ! మాటకారివి గదే!
కరములన్ శంఖ చక్రముల దాల్చినవాడు,
పొడవు చేతులవాడు, పుండరీకాక్షుండు

మనకు దైవము ; ఆతని మనసార కిర్తింప
లేది రావమ్మ నోరాచి పిల్పిదమితు.

భావము :

ఓ పున్నమ్మ ! నీ పెరటి తోటలోని బాణిలోనున్న ఎఱ్ల తామర
ఫూఫులు వికసించినవి. కటులు వలు ముడుచుకొనుచున్నవి. కాపాయ
శత్రువుల రరించి, తెల్లని పయవరులు గల సన్మానులు ఆలయముల
లోవికి పూజలకై పోతుచూన్నారు. మమ్ములను ముందుగనే మేల్కొల్పేద
నని మాట యిచ్చియు, సిగ్గు మారిన మాటకారిచి గదే! హాస్తములందు
శంఖ, వక్కములు ధరించిన వాడును, ఆహానుభావుడును అయిన
పుండరీకాట్టుడు మనకు దైవము. కనుక; ఆతని మహిమలను కిర్తించు
టకు పిచ్చి చుంచిమి కావమ్మ!

విశేషాంశములు :

సన్మానిలనగా సాత్మ్ర్యకులు. భగవంతుని ఆర్థించుటకు సాత్మ్ర్య
కురే ఆర్థ్యలు. వారు కాపాయములను దాచ్చుట వైరాగ్యమునకు
చిహ్నము. కాపాయము భోగ విరక్తికి, వైరాగ్య రక్తికి గుర్తు. ఈమెను
పూటురాలా (పున్నమ్మ) అని నంబోధించుటలో ఈమె పరమాత్మ నే
గార, ఆతనిలోని గుణములను కూడా ఉపాసించుటచే పూర్ణాపాపన
నిష్పయైనదనే భావము ఇమిడియున్నది.

పన్ని వేళము : ఇంతవరకు తొమ్మిది మండి గోపికలను మేల్కొలిపిన
పిష్టుటు, ఇంకు పదవ గోపిక మేల్కొల్పబడుతున్నది.
ఈ పది మండియు భగవద్ధక్తులే. పూర్వ భాగమందు
భక్తులను మేల్కొల్పు కార్యము దీనికో ముగియును.

పాశురము-15

ఎల్లే ఇళజై శియే ఇన్న ముఱుజుచియో
శిలెన్చై యేస్కైన్ నజే మార్క పోదరు గినేన్
వల్లెయున్ కట్లురైక్ష్మ ప్రణేయున్ వాయటికుమ్
వల్లీర్ కథ్ నీజిఛే ; నానే దానా యింగ
ఒల్లై నీ పోదాయ్ ఉనకెడైన్ వేఱడై మై
ఎల్లారుమ్ పోహారో పోహార్ పోడిజికొక్కై
వల్లానై కొహానై మాత్రారై మాత్రాశిక్కై
వల్లానై మాయనై పూడిలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-15

బయటి గోపికలు :

ఏమింక ఏద్రించు చుంటివే లేఁజిలుక?

లోపరి గోపిక :

చీకాకు గొల్పగా జిల్లుమని పిఱువకుడు

పూర్ణ గోపికలారి వచ్చుచున్నానిదే—

బయటి గోపికలు :

ఓ మాటకారి! నీ నేర్చుగల మాటలను

ఎరుగుదుములే ముందే, ఏమి చెప్పేదవింక?

లోపరి గోపిక :

నేర్చురుబు మారె యిక నేనే కలినాత్ముకను-
బయటి గోపికలు :

ఇష్టుడే రారమ్మ! ఏమి ప్రశ్నేకతయై?

లోపరి గోపిక :

వచ్చిరా అందరును వవితలాడా చెప్పడి?

బయటి గోపికలు :

వచ్చిరిక వచ్చి లెక్కించుకోగదవమ్మ!

లోపరి గోపిక :

చెప్పండి. నే వచ్చి చెయవలసినదేమి?

బయటి గోపికలు :

మదతు పేనుగు జంపి, మార్త్రరము హతమారెచ్చ,

మాయావి యగు కృష్ణ కీర్తింపగా రమ్ము!

భావము : ఇంమ లోనున్న గోపికలు, బయటమన్న గోపికలు సంవాదము జరిగినది. ‘ఇంకను నిదిర్చించుచున్నావా?’ అని బయటివారు ప్రశ్నింపగా, ‘తనకు చికాకు కయగున్నల్లు పిలువ వద్దని, వచ్చేదనని లోపరి గోపిక జవాబిచ్చినది. ‘నీ మాటకారి తపం మాకు తెలుసు. ఇంకేటి చెప్పెదవలే’ అని బయటి గోపికలు అనగా, ‘దొము. మిందరు నేర్చుకులే. నేనే కలినాత్మురాలను’ అని లోపరి గోపిక అన్నది. ‘నీ ప్రశ్నేకత యేమి? వెంటనే బయటికి రమ్మని వారు పిలువగా, ‘అందరూ వచ్చినారా?’ అని లోపరినుండి గోపిక ప్రశ్నించినది. ‘అందరును వచ్చినారు. నీపు వచ్చి, లెక్కించుకోమ్మనిఱయటివారు చెప్పగా, నేను వచ్చి, చెయవలసినదేమి’యని లోనుండి ఆమె ప్రశ్నించినది దానికి, ‘తీకృష్ణుని కీర్తింపగా రమ్మని బయటి గోపికలు కోడరి.

విశేషాంశములు :

కువలయాపీడము. కు = భూమి, వలయము = మండలమును, అపీడము = పీడించునది. అదియే అహంకారము. చా ఇం ర ముపికులు కామ, కోపిధములు. వాటని అంతము చెయుచాడే సర్వేశ్వరుడు ఆటి తీకృష్ణుని కీర్తింప రమ్మని లోపరి గోపికను కోరించి.

నన్ని వేళలు . గోల్ల పెద్దలు మహా పురుషులద్వారా భగవానుని ఆక్రమించుట వీరెరుగుదురు . కాబట్టి, నిద్రపోవుచున్న గోపికలను మేల్కొల్లుపుకొని, అందరును నందగోపుని భవతమునకు వచ్చుటయు, ఇక్కడ భవన పాలకుని, ద్వారపాలకుని అర్చించి లోపలకు ప్రాపేశించుటయు జరుగును.

పాపరము - 16

నాయగ నాయ్ నిష్ఠ వద్ద గోపనుడై య
కోయల్ కాప్సానే! కొడితో షుమ్ తోరణ
వాశల్ కాప్సానే! మజి క్షుద్రవమ్ తాళ్ తిఱువాయ్,
ఆయర్ కిఱు ఏయరో ముక్కు; ఇత్తై పత్తై
మాయన్ మజి వడ్లన్ నెశ్చ లే వాయ్ నెర్లాన్;
తూయో మాయ్ వస్తోమ్, తుయలెళ వాధువాన్
వాయాల్ మున్న మున్నమ్ మాత్తాదే, అమ్మా! నీ,
నేళ సిలై క్షుద్రవమ్ నీకేత్తో రెంచ్చావాయ్.

గీతము - 16

మాకు నాయకుడైన నంద గోపుని భవన
పాలకా! తోరణంబుల తోడ, జీండాతొ
అంరారు ద్వార పాలక! రత్నమయమైన
తలపులన్ వెంయు గదియను తెఱుపుయ్యా!
మాతూవియన్ మరియు మజి వర్షుడో కృష్ణ
పరమాత్మ, గోపికల మగు మాకు నిన్ననే

ధ్వని చేయు 'పర' వాద్యమును ఇత్తునున్నాడు
 పరిశుద్ధ మతిని నిద్రీను పీఠునట్లుగా
 పాదులకు వచ్చితిమి మును ముందుగా స్వామి!
 నీ నోటితో నిషేధింపకుము ; దగ్గరగ
 బలముగా నున్న తలపులు నీఁను తెరువుచూ
 అర్థింతు మిపుడు మనసార స్వామిని గొలిచి.

భావము :

మాకు నాయకుడైన నందగోపని భవన పాలకా! జెండా మరియు
 కోరణములతో అలరారు ద్వారపాలకా! మజి నిశ్చితమైన తలపుల గడి
 యను తెరువుము. మాయావియు, ఇంద్రీ నీల మజి వద్దును అయిన
 కృష్ణుడు గోపికలమైన మాకు 'పర' అను వాద్యమును ఇచ్చేదనని
 నిన్ననే మాకు యిచ్చినాడు. మేఘు పరిశుద్ధ భావముతో తీకృష్ణుని
 మేల్కొల్పుతుకు గానము చేయు వచ్చితిమి. స్వామి! ముందుగనే నీఁను
 నిషేధింపకుము. దగ్గరగా బలముగా నున్న తలపులను తెరువుచుని
 నిన్న అర్థించుచున్నాము. మనసార స్వామిని గొలిచినవారము.
 కాపున మా అభ్యర్థన మన్నిఁపుము.

విశేషాంశములు :

నందగోపుమ ఆచార్యుడు. నంద = ఆనందించుచాదు, గోపుడు =
 కాపాదుచాదు నాయకుడైవ నంద గోపని భవనము మంత్రము.
 కోణీ = స్వామి, ఇల్ = శాస స్థానము, కోయిల్ = సర్వేశ్వరుని
 వర్ణింపాదించు మంత్రము.

సన్ని వేశము : నందగోపుని భవనమువు ప్రిచేశించిన గోపికలు కయ
నించి తున్న నంద గోపుని, యశోదన, తృకృష్ణ,
బలశాములను ఒకొక్కరిని మేల్కొల్పుతు.

పాశురము-17

అమృతమే ; తణ్ణీరే ; శోటే ఆఱమ్ శైఖ్యమ్
ఎమ్మేరు మాన్! పస్త గోపాలా! ఎణ్ణీరాయ్;
ఓమృ నారెక్కల్లామ్ కొశున్నే! కుం విశ్వేష్!
ఎమ్మేరు మాత్ర! యశోదాయ్! ఆతే పుత్రాయ్;
అంబర మూడుతోడీ యుల గళన్న
ఉమ్బర్ కోమానే! ఉఱ్ఱదెశ్శన్నిశాయ్!
శేమ్ పొఱ్ఱుళ లదిచ్చెల్య్! బలదేహా!
ఉమిఘియమ్ నీయు ముఱజేలో రెమ్మాఖిశాయ్.

గీతము - 17

పుట్టములు చస్త్నీ జ్ఞు బోషమ్ము ! గై సే తు
మా స్వామి! నంద గోపా మేలుకోవయ్య!
ప్రిబ్బిం బోలు వనితల కంకురమ్మువో
యశోదా! నంక మణి దీపమా! స్వామినీ!
మేలుకో! ఆకాశ మధ్య భాగము చీలిచ్చ
పెరుగు తూరా! ఓ త్రీవిక్రమా! మేలుకో!
కమనీయ బంగారు కాలియుండెను దాఱ్చు
బలభద్రుండా! మేలుకో! నీటు సోదరుడు

త్రి కృష్ణమూర్తియను చెబువారు తీలంవ్
మమ్మెయకోగ వే మేలుకొనవయ్యా!

భావము :

వత్తుములు, నీరు, భోజనము మాకు పర్మసాదిచువట్టి మాస్యాహి! నంద గోపాలా! మేలుకొమము. పర్మిబ్బిలి చెట్లవంటి సుకుమార వతులైవ త్రీలలో శంకురము వంటి మా వంశమందలి మజి రిపమా! మా స్యామినీ! యకోదా దేవీ! మేల్కొనుము. ఆకాశ మర్యా భాగమును చీయ్చుకొని, పెరుగునటువంటి త్రీవిక్రమా! ఓ శూరా! మేయకొనుము. శేర్పుమైన బంగారు కాలియండెను ధరించునటి బిలభద్రుమ్రీడా! మేయకొనుము. నీవును, నీ తమ్ముదును మేల్కొనుమ్ము పాలించండి.

విశేషాంశములు :

త్రికృష్ణుడు దౌర్మిపచికి వత్తుములిచ్చెను. భారత యుద్ధమును పాండవుల రథమువకు పూన్చిన గుఱిములకు దప్పిక కాగా, **త్రికృష్ణుడు వారుణాత్రుమును పర్మియోగించి,** నీటని గుఱిముల కొనగి, దప్పి తీర్పి వాడు. **త్రికృష్ణుడు బిలరామునితో కలిసి,** అడవి కేగినపుడు గోపాలురకు ఆకలి వేసెను. అప్పుడు **త్రికృష్ణుడు మునుల భార్యాల వద్ద నుండి అన్నకు తెప్పించి యిచ్చెను.**

సన్ని వేశము : తృక్కమ్మని పొంది, అనుభవింపవలెవనెడి ఆకాంక్షకో
గోపికలు మేల్కైరిపినను, అతడు మేల్కైనలేదు.తుదకు
తెలివిగా నీలాదేవి ద్వారా స్వామిని ఆశ్రీయాపవచు
నని అమెను మేల్కైలుపుతు.

పొపురము-18

ఉన్న మద కళిత్త నోడాద తోళ్ తలయన్
నద్ద గోపాలన్ శురు మగళే! నప్పిన్నాయ్!
కన్నమ్ కమణమ్ కుళలీ! కడై తిఱువాయ్;
వనెజుమ్ కోళి యళైత్తన గాణ్; మాదవి
పున్నల్ మేల్ పల్ కాల్ కుఱురి నజ్జల్ కూపినగాణ్;
ప్రశార్ విరలి! ఉన్ మైతునవ్ పేర్ పాద,
చెప్పామరై కైయాల్ శిర్మార్ వళైయురిప్ప
వద్ద తిఱవాయ్ మగిళ్ను ఏలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-18

మద గజ బయందు దోళ్కై నంపన్ను డో
నంద గోపుని కోడలా! వాసవలు గ్రమ్మ
వరి కాప్పు గలదావ! నీలా పతీ! వేగ
గడియ తీయము; బంతటన్ కోళ్మ కూసెదున్
శూల గురివెంద పండిరి మిద కోయిల్లో
కూసె; బంతిని పట్టుకున్న వ్రేశులదాన!
ని మేన శావఁ గీర్తిపగా వచ్చి తిమి;
చెతి గాజలు ఘుల్లు ఘుల్లుశన్ మోర్చియంగ

వచ్చి, ఎఱ్ఱని పద్మమును బోలు చేతితో
తెఱువుమా తలపు సంతృప్తి చెందిన యెదను.

భావము :

మదపు టేనుగులవంటి బలము కలవాడును, భుజ బల సంపన్నదును అయిన సంద గోపుని కోడలా! శాసనలతో గుప్పమును పొడవైన కొప్పు గలవానా! ఓ నీలాదేవీ! వెఱునే తలపు గడియ తీయము. అన్ని యెడలను కోళ్ళు కూచుచున్నవి. హూల గురిపెంద చప్పరముపై కోయితయ కూసినవి బంతిని పట్టుకున్న వేర్ళు కలదానా! నీ మేన బావ గుణములను కీర్తిమచులకు వచ్చితిమి. నీ చేతిగాజలు ఘుల్లు ఘుల్లున మౌళ్యమండగా వచ్చి, సంతృప్తి చెందిన మనస్సుతో ఎఱ్ఱని పద్మమును బోలు చేతితో తలుపు తెఱువుము.

విశేషాంశములు :

మదించిన ఏనుగును (అహంకారము) ఇఖుంచినవాడే ఆచార్యుడు. కావున నందగోపు ఆచార్యురు. అట్టే భగవత్ పార్శ్వప్రికి ఆటం కషును కలిగించు కామ, కోర్మిధాది శక్తుల్ని జయించుటచే భుజ బల సంపన్నులుగా ఆచార్యులను వర్ణించుట, భగవానుని అమృతార్ధారా ఆశ్రీయించుట యుక్తమని భావించబడినది. రామానుజులు త్రీమన్మారాయణుని శరణము పొందుటకు ముందుగా, శరణ శాగత గద్యమున అమృతార్థిని శరణము పొందిరి.

నిన్న వేళము : లక్ష్మీదేవి పుతుష కారము, అనగా మధ్యవర్తిని, అమె
బంశమే సీలాదేవి గనుక, అమె మధ్యవర్తిత్వంతో పర
మాత్రము ఆశ్రమించాలని, ఘరితంగా లక్ష్మీనారాయణ
జుబ నిద్దరను ఆశ్రయించినట్లు అప్పతుందని ఇద్దరిని ఈ
పాశురమున మేలొక్కుటుపుట కనిపించుసు.

పాశురము-19

కుతు విశకెక్కరియ కోక్కెట్లుక్కాల్ కట్టిల్ మేల్
మెత్తెన పఖ్యాకయు నత్తిన్ మేరేఱి,
కొత్తలర్ పూడుక్కాల్ వప్పిన్నె కొజ్జె మేల్
వైతుక్కి డన్నమలర్ మార్ పా! వాయ్ తిఱవాయ్
మెత్తడ జ్ఞాణినాయ్! నీయు నృచాళనై
ఎత్తనై పోదుమ్ తుయిలె వోట్లాయ్ కాణ్!
ఎత్తనై యేయుమ్ పిరివాత్ గిల్లాయాల్
తత్తువ మనుతక వేరో రెమ్మావాయ్.

గీతము-19

ప్రీజ్వరింపగ గుత్తి దిపాయ, దంతంపు
కోశ్శు గల మంచాన పంచగుణ శయ్యన్
కునుమించినట్టి పూ గుత్తులన్ చెన్నొందు
నిదురపెన్నెరి నొప్పు సీలా స్తునాలపై
అనుకొని నిదిర్చించి, అలరు వళ్లమ్ముతో
రాజిలు కృష్ణ! నోరార మాటూడవే
కాముకన్ దీర్చి చక్కగ వికాలాష్టివై
షణకాలమైన కాంతుని లేవనీయవా?

ఒక్కంత యెడబాటు నోర్వైలేకుంటిశా?
వలదు నీకీ స్వయంపు స్వభావము నీల!

భావము :

గుత్తి దీపములు ప్రకాశించుచుండగా, రంత పు కో ఊగు గఁ
చుంచము మింద, అయిమ గుణములు గల పరుపుపై, ఆరబూచిన హూల
గుత్తులకో అఱంకరింపబడిన పొడవైన కొప్పు గల నీలాదేవి ప్రతినము
లపై అనుకొని నిదిర్చి, విశాలమైన వష్టస్త లము తో ప్రకాశించు
తీకృష్ణా! నోరార మాటారుము. కాటుక దిద్దిన విశాలమైన కమ్ములు
గల ఓ నీలాదేవి! నీతు నీ ప్రియుని క్షణ కాలమైన ను లేవనీయవా?
కాసింత ఎడబాటును ఓర్వైలేకుస్తూ శా? నీకీ స్వయంపు, స్వభావము
తగమ.

విశేషాంశములు :

శయ్యకుగల పంచగుణములు : చల్లదనము, మెత్తదనము, తెల్ల
దనము, ఎత్తు, వెడయ్య తగిపట్టుండుతు. నీలాదేవికి దీపపు కాంచిలో
కృష్ణానుభవము పొండు భాగ్యము లభించినది. బయటనున్న గోపిక
ఉకు చీకటియే కృష్ణానుభవమునకు దోహదమగును. నీలాదేవి కారుణ్య
రూప నంకల్చావస్తులో మేల్కైని గోపికలను తనకు పఱించినపారి
నిగా భావించి, చారి కోరికను స్వీకరించెను. కాపున పరమాత్మకు
కూడ గోపికలను రష్ణింపవలసిన బాధ్యత ఏర్పడినది.

ॐ

నీ వేళము : జీవువకు నారాయణుడే ఉపాయమును బుద్ధిని కలిగించి,
భగవంతుడు అంగికరించేటా శ్రీదేవిని ఆశ్రమయించివచో
భగవంతుని ఆశ్రమయించినట్టేయగుణని శ్రీ మరియు నారా
యణం ఆవశారమగు సిలాదేవియు శ్రీ కృష్ణుడును
ఇందు మేల్కొనబడుచురు.

పాశురము - 20

ముప్పత్తు మూవర్ అమురట్టై మున్ శైస్తు
శప్మమ్ రవిర్ముష్టు కలియే! తుయిలెణాయ్;
శప్మముడైయాయ్! తిఱబడైయాయ్! శైత్తార్టై
శప్మజ్ఞోడుక్కుమ్ విమలా! తుయిలెణాయ్;
శప్మన్న మెన్నులై చెచ్చాయ్ చిచ్చు మరుజ్ఞార్
నప్పివైన్న నజ్ఞాయ్! తిరువే! తుయిలెణాయ్
ఉక్కుముమ్ తత్పుథియమ్ రస్సన్ మచాశనై
ఇపోతే యెమ్మై నీరాట్టేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము - 20

రదిసి మును ముప్పుది మూడు కోట్ల, దే
వతల భయమును బాపు లలశాలి నీవే!
శక్తి సంపన్ని! ఆర్జవకాలి! ఆశ్రమం
శాశ్వతులకున్ భయ జ్వర కారకా! విమల
తత్త్వనిధి మేల్కొనుము; త్వరిత గతి రారమ్ము!
హేమ కలక స్తనీ! బింబోష్టు! హరి మధ్య!
శ్రుతుల్య! పరిపూర్ణ! సిలాసతీ లెమ్ము!
అలవట్టము కంచు టుద్దమ్ము మాకిచిచ్చ,

నీవల్లభుని కృష్ణ నీరాదు మాతోద

ఇప్పుడే ఆవకాశమిడగ పూర్తించెదము.

భూవముః

మును ముండుగనే పోయి, ముప్పుది మూడు కోట్ల దేవతలకు భయమును పోగొట్టునట్టి బలశాఖి. శక్తియే సంపదగా కలవాడా! ఆర్జువళాలీ! నిన్ను ఆశ్రమియించి యున్న వారి శత్రువులకు భయమును, జ్వరమును కలిగించువాడా! న్యాచ్ఛవైన తత్త్వానిధి! మేల్కొనుము. బంగారు కుండలవాటి స్తువములును, దొండపండువంటి పెదవియు, సింహమువంటి సన్న నినడుమును కలిగిన పరిపూర్వులా! లక్ష్మీ సమామరాలా! నీలాసతీ! మేల్కొనుము. విసనకర్మియు, కంచుటద్దమునుమాకు ఇచ్చి, నీ వల్లభుడైన త్రీకృష్ణునికో మేము నీరాదుటకు ఆవకాశమిమ్ము.

విశేషాంశములు :

ఇందు కోపికలు కోరునట్టి సౌనానము భగవంతుని అనుభవమును అవగాహనమేపరుచుకొనుట ఓషధ స్వరూప జూనమును తెలియునట్టి విధముగ చేయునచి పర్మివము. అదియే వీరు కోరునట్టి ఆదము. ఆత్మలకు అహంకార, మమకారములవల్ల కలుగు తేశము లనెడి స్వేద జలమును పోగొట్టునట్టి విసనకర్మిను కోరుకొనిరి. అనగా ఆత్మలకు తాపము తొలగి, కాంతము కలిగించు సాధనమది. తమను భగవత్ పూర్వికి సన్నిహిత మెనర్చుమని అర్థము.

నన్ని వేళము : పురుషకార భూతురాలయన నీ లా దే విని గోపికలు
మేల్కైలిపిచి. ఆమె మేల్కైవి, తాను కూడా పారిలో
కొకతెగా అందరునూ కలిసి, శ్రీ కృష్ణ భగవానుని
మేల్కైఖలుపుట.

పాశురము-21

విత్త కలజ్ఞాం ఎదర్ పొజై మిదళిపు
మాత్రా దేపాల్ శారియమ్ వళ్లో పెదుమ్ పశుక్కుం
అత్తపు డైత్రాన్ మగనే! యటి వుఱాయ్;
ఉత్తము డైయాయ్! పెరియాయ్! ఉంగి నిల్
తోత్రమాయ్ నిన్న శుడరే, తుయిలెళాయ్;
మాత్రారు నశ్శ వలితులైన్న ఉన్ వాశణ్ణుం
అత్రామ వస్తు ఉన్న డి పణియు షాపోలే
పోత్తియామ్ వన్నోమ్ పుగళ్లన్న ఏలో రెమ్మావాయ్.

గీతము - 21

పొమగు క్రీండిటి కడవ పూర్ణమై పొంగారు
పాలురియు థేను సంపద గర్చి యలరారు
పంద గోప కుమార! మేల్కైనుము! మేల్కైనుము!
రాద్ధ్య సంపన్న! సంతత దివ్య తేజస్వి!
అప్రమేయ! లెమ్ము; లోకావతారుండ!
అరుతెల్ల నీ కోడి అటుదెంచి ముంగిటును

నీ పాదముల నుతించిన రీతి మేమైల్
కీర్తింప మంగళము, తెరలి వచ్చితి మిప్ప.

భావము :

పాదుగు క్రింద ఉంచిన కడవలు నిండి, పాంగి పదుషటీ పాయ
గుళిసెము గోళువెడి సంపదగల ఓ నందగోపుని కుమారుడా! మేలుకొ
నుము దృఢమనెడి సంపద గుహాడా! దివ్య శేజస్సీ! అప్పిమేయా!
మేల్కైనుము. లోకావతారా! శత్రువులందరును నీవద్ద ఓడిపోయిన
శారై వచ్చి, నీ ముంగిట నీ పాదములను న్నతించిన విధముగా, మేము
ఒందరమును మంగళము పాదులకు వచ్చితిమి.

విశేషాంశములు :

దార్ఢ్యమనగా ప్రమాణ దార్ఢ్యము. ప్రమాణ దార్ఢ్యము గులవాడు
బ్రిహ్మ స్వరూపుడు. దివ్య శేజస్సీ అనగా జ్యోతి స్వరూపుడు. భగవం
తునియందు ప్రీతి లేనివారు బాణములకు ఓడిపోపుతురు. ప్రీతి గల
వారు (భక్తులు) స్వామి గుళములకు లొంగి వశవద్దులగుదురు. గోపి
కలు స్వామి గుళములకు ఓడి వచ్చినవారు. కావున భక్తులు.

పన్ని వేళము : పరమాత్మ అతిశయ తర్వామును వర్ణించుటకు శత్రు
షులు అహంకారమును విదిచి, తన సింహాసనము కీర్యంద
వసించెదరని చెప్పఁడిను. అనగా, కాము కూడా పర
మాత్మకు చెందిన వారేనని నృష్టము చేయుటలో స్వామి
ఎంతటి ఉదారుడి తెలియును.

పాశురము-22

అజ్ఞం మూర్జాలత్త రశ్ర్, అచిమాన
బజ్జమాయ్ వస్తునిన్ పశ్చిక్కుటిల్ క్రీచే
శజ్జ ఏరుపూర్ పోల్ వస్తు తల్లైప్యాయ్ దోష్
కీజీచి వాయ్ చెచ్చయ్ద ఆమరై శ్రూ పోలే
శేజ్ఞ శిఱీచిచిటీదే యొమ్మేల్ విధియావో;
ఇజ్జశు మాదిత్తియను మెశుఫ్ఫాటోల్
అజ్ఞటి రణు గొణు ఎజ్ఞం మేల్ నోక్కుదియేల్
ఎజ్ఞం మేల్ చాణ ఏఖినేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-22

సుందర విశాల వృథిచీ మండలము నేఱు
వారు తమకంటె నథికులు లేరటంచున్
గొన్న హాంకృత విదిచి, కోరి ఏంగా సింహ
పితి కీర్యందను వినయ కోటియై వసియుంట్రు
చారి పోరిక మేము వచ్చి చేరితి మయ్య
చిరుగంట వాయి వలె నరవిరియు తమ్ముగా

ఆర్థిమన ఎఱునొనటి కీర్తిగన్న ఉన్
సూర్య, చుదోర్ధవుతు సుందరాకృతి తోద
మాపై కట్టాణ్ణించి, మా శాపముల్ తోలగి
జేయ ప్రార్థించుమో త్రికూపు పరమాత్మ !

భావము :

అందమైన మరియు విశాలమైన భూమిడలము నేలు రాజులు
తమకంటె గొప్పవారు లేరనెడి ఆహంకారమును విడిచి, వచ్చి, మిసింహాసనము క్రింద గుంపులుగా చేరి వసించెదరు. శారిషిలె మేమును
వచ్చి చేపిమి. చిటుగంట ముఖమువలె ఆరవిచ్చిన తామర ఫూవులె
దయవలన ఎఱునైన కన్నులు మెల్ల మెల్లగా విప్పి, సూర్య చంద్రుల
సుందరమైన ఆకారముతో మాపై దయ చూపి, మా శాపములను తోల
గింప ప్రార్థించుమన్నాము.

విశేషాంశములు :

భూమిని పారించు రాజులు తమ ఆహంకారము విడిచి, చక్రవర్తి
యొద్దకు వచ్చినట్లు గోపికలు త్రికూపుని యొద్దకు వచ్చిరి ఈశ్వర
త్వము ఒక్క సర్వేక్షయునిదే అఱు వుండగా, కొందరు ఆహంకార
ముతో తామే ఈశ్వరునిగా భావించుకొండురు ఆత్మం దూపమునన్న
గోపికలు పరమార్థుడగు త్రికూపుని ఆశ్చర్యించిరి. అనగా అభిమానము
విదచి, కృష్ణ సంస్కేరమునకు ఆర్థు లెకి.

పన్ని వేళము : గోపికయితు కోరికను రహస్యముగ నివేదించుటకు
ఆగికరించక, ఆ స్తాన మండపమునకు వేంచేసిన
స్వామికి తమ మనోరథమును పరిశీలింప గోరుట.
తృకృష్ణముదు నిదిర్చించినపుడు గోపికయి ఆతని సౌందర్య
మును దర్శించిట. ఇప్పుడు స్వామి సౌందర్యమును తిల
కించవలెనని భావించుట గోచరించును.

పాశురము-23

మారి ములై ముళజ్ఞీల్ మన్నిక్కి డన్నుఱజ్ఞమ్
శిరియ శిడ్డ మటి విత్తుత్త విథిత్త
వేరి మయిర్ పొడ్డ వెపొపుమ్ పేర్ న్న దటి
మారి నిమిర్ న్న ముళజ్ఞిప్ప అప్పట్లు
పోదరు మాపోలే ; నీ పూవై పూవణా ! ఉన్
కోయిల్ నినిజనే పోధర్యి, కోప్పుడై య
శిరియ శిడ్డాసనత్త రున్న, యామ్ వన్న
కాటియ మారాయ్ వ్యరుఛే రో రెమ్మావాయ్.

గీతము-23

పరరుణందు పర్వత కురూరమందువన్
నిశ్చల స్తుతిని నిదురించు శౌర్యపు సింహ
మదియె మేల్కైని, తీవ్రమగు దృష్టి నీష్టించి,
వాసించు మేవ రోమముయ నిగుడగ జేసి,
దొర్ల దొర్ల యు మేని దులుపుకొని, మెయిసాచి
గర్జించి, గుహనుండి గడగి వెల్యుడి వచ్చు

పరికి గానుగ శూషువఃటి మెల్లు చాయతో
నీమ భవనము నుండి నెర్పుణ్ణన్ విచ్చేసి,
అపురూప సింహాసనమున కొలువున్నా తు
కరుణించి మా కార్యమెరుగ పార్చించెదము.

భావము :

వ్యాకాలమున పర్వత గుహయందు నిశ్చలముగా నిట్టించు
శౌర్యముగల సింహము మేల్చైని, తీక్ష్ణమైన చూపులతో, ఒట్టి వెంక్కుర్లి
కలు విగిధించి, అటు ఇటు దొర్లి, శరీరము దులుపుకొని, శరీరము బార
సాచి, గర్జించి గుహను వెడలి వచ్చి విభముగా నల్ల అగిసెత్తున్నవంటి
మేని చాయతో నీ భవము నుండి బయటికి వచ్చి, అపురూపమైన
సింహాసనమున కొలువున్నాతు. మేము వచిచిన కార్యమును దయతో
ఎగుగ పార్చించుచున్నాము స్వామి!

విశేషాంశములు :

భరద్వాజునకు వేదములు పర్వతములుగా ఈ నిపించిన వట.
అటువంటి పర్వతస్వారూప్యైక వేదములలో ఎవరికీ తెలియని విధముగా
పరమాత్మ తత్త్వము నిక్షిప్తమై యుండును. పరమాత్మ నృపికి కుండు
పర్మించుమున నిదిర్చించి యుండుసు. పర్మించి య మున నామరూపములు
లేకుండా పరమాత్మ పర్వజగత్తును హింసించును. కాష్ఠన పరమాత్మ
సింహమే.

సన్ని వేళము : పరమ పదము వేంచేసియున్న నా రా యఱడు మన
వలెనే ఈ లోకమున అవతారము దార్శి, రాషుకృష్ణ
రూపములకే నున్న వేళ, ఆ రూపము లమ దర్శించి,
ప్రీమ పారవశ్యాతో మంగళము పాడుచుండురు, ఈ
విధమగు మంగళాశాసనమెతుర్చుటయే పరమ పురు
షార్థమని భావించుట.

పొపరము-24

అనిశ్చయంగ మళ్ళాయ్! అది పోత్తి;
చెచునడు త్రస్తిలజ్జ శెత్తాయ్! తిఱల్ పోత్తి;
పొన్నచ్ఛగడ ముద్దెత్తాయ్! పుగళ్ పోత్తి;
కను కుణిలా శుట్టిన్నాయ్! కళల్ పోత్తి;
కునుకుడై యావెదుత్తాయ్! గుంమ్ పోత్తి;
వెను వగై కెమక్కుమ్ నిన్ కైయిల్ వేల్ పోత్తి;
ఎనెనున్ శేవగమే యేత్తిపుత్తు కొశ్యాన్
ఇణియంమ్ వన్నోమ్ ఇర్చేతో రెమ్మావాయ్.

గీతము-24

నాడు లోకము కొల్చినట్టి మిం పయములకు
మంగళము! ఆటలు దక్కించున్న అందాల
లంక గూల్చిన మిండు లాపునకు మంగళము!
శకటానురుని రూపు చరణావ పోనాడు
మింకిరికిన్ మంగళము! దూడ రక్కుసున్
పెలగ రక్కుసు పైకి ఒడిసెలో చాయిపలె

వినరి చూసిన దివ్య పదములకు మంగళము!

గోవర్ధనమ్ము నొక గౌమగుగా సెత్తు మిా
హాత్సుల్యమునకు మంగళము! క్రతుల దుర్భించు
మిా చేతి వేలాయథమ్మునకు మంగళము!
తనరు మిా పీర చవితమ్ము కిర్తింపగా
వచ్చితిమి ‘పఱ’ ఎచ్చి మమ్ము కరుణీంపుమిా.

భూవము :

ఆనాదు లోకమును కొలచిన మిా పొదములకు మంగళము.
అచ్చుటకు దాడ్సిం దిక్కనువ్వు ఉందమైన ఉంకా పట్టుణమును ధ్వంసము
చేసిన మిా బలమునకు మంగళము. శకటాసురుని పొదములతో తన్న
ఉంతమొందించిన మిా కిర్తికి మంగళము వత్సాసురుని వెలగడెట్లు రక్క
సుని ప్రైకి ఒడిసెలో ఆయివలె వినసి చంపిన మిా దివ్యపొదములకు
మంగళము. గోవర్ధన పర్వతమును గౌదుగువలె ఎత్తిన మిా వాత్సుల్య
మునకు మంగళము. శత్రువులను హతమార్చ మిాచేతి వేలాయథము
నకు మంగళము. ఇటువంటి మిా పీరచవితర్మిమును కిర్తించుటకు వచ్చి
తిమి, ‘పఱ’ యను వర్ణించి సాధనమును ప్రపాచించి, కరుణీంపుము.

విశేషాంశములు :

శకటము అనగా బండి శ = సుఖమును, కెటు = ఛేదించునది.
భగవత్ నంత్రేషముతో ఆనందము పొందు జీవునకు సుఖమును పోగొట్టి,
నంసారమున పడవేయును. అదే కర్మ. భగవంతుని పొదము తగులు
టచే కర్మ పశించును. రుచి-వత్సాసురుడు, వాసన-కపితాసురుడు. ఈ
రెండును భగవద్ విషయమును ఉచికట్టును. గనుక వినిని అడుగంల
జేసెను.

నన్ని వేళము : భగవానునికి మంగళము పాదులయే పరమ పురపార్థ
మని భారీంచినశారు అ భగవానుడు తీ కృష్ణుడేయని
శారు గ్రహించినట్లు వివరించుట. గనుకనే ఈ పాద
రమునంతు తీకృష్ణుని జన్మ వృత్తాంతమును వగించు
చున్నాడు.

పౌశరము-25

ఒదుత్తి మగనాయ్ పిజన్ను, ఓరి రవిల్
ఒదుత్తి మగనాయ్ ఒళిత్తు వశర,
తరిక్కిలా నాగిత్తాన్ తీజు నివైష
కురుత్తె ప్రిక్కె ప్రిత్తు క్షుణ్ణు వయత్తుల్
నెరుపైన్న నిష్ట నెదుషాలే! యువై
అచుత్తిత్తు వన్నోమ్ ; పక్క తరుచియాకిల్,
తిరుత్తక్క కెంఘముమ్ శేవకముమ్ యామాధి
వరుత్తముమ్ తీర్చున్న మగిల్ నేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-25

ఒకతె కొదుకుగ బుట్టి వేరోకతె బిడ్డవై
అ ఆంధ్రి దాగి పెరుగగ శాను ఓపకే
కీడెంచు శంసు నెత్తులు చిత్తు గావించి
అతిని పొట్టను వహ్నా వలె నుండి, ఆశీర్పుల
పట్టమందుండు సిన్ పాథ్మింప వచ్చితిమి
● రమాదేవి ఐశ్వర్యమ్ము పీరమ్ము

శ్రీమ తీరగా మేము సతవి గానమొన్నిపి,
నరిహాక్ష! మిగుల నానందించు చున్నాము.

భావము :

ఓ నలినాట్కా! ఒకతెకు ఆనగా దేవకిదేవికి కొడుకుగా ఇన్నించి, వేరొకతె యను యశోదటు కొడుకుగా దాగి, పెరుగుమండగా సహింపని వాడయి నీకు కీడు తలపెట్టు కంసుని ఎత్తుబు చిత్తుగా చేసి, ఆ కంసుని గర్భమున అగ్నిసలె నుండి, అశివైతుల పశ్చమందుండు నిన్ను పొర్చింపగా పచ్చితిమి లక్ష్మీ దేవి యొక్క ప్రశ్నర్ఘమును, పీరమును మేము శ్రీమ తీరువ్వుగా గానము చేసి, ఎంతో ఆనందమును పొందు చున్నాము.

విశేషంశములు :

శ్రీ కృష్ణ కిద్దరు తల్లులు. మనకు ప్రధావమైన మంత్రములు రెండు, 1. నారాయణాషాష్టరి, 2. వాసుదేవ ద్వ్యాదశాష్టరి. నారములు ఆనగా శాశ్వతమైన సర్వ పదార్థములు. వాటికి అయినము (నార + అయినము) ఆధారమైనపాదు, ఇందు ఆహంకారమే కంసుడు.

నన్న వేశము : పెద్దులు అచరించిన వ్రతమును చేయుటకు గోపికలు
వచ్చినట్లు తెబుపులు భగవంతునితో కలియుటకే ఈ
వ్రతమాచించుచున్నట్లు, ఆతని ముఖమును దర్శించు
టకు, దివ్యానామములు కీర్తించుటకు వచ్చినట్లు చెప్పుట

పాశురము-26

మారే! మణి వడ్డా! మార్గి సీరాదు వాన్;
మేలైయార్ శెయ్యనగళ్; వేణువనకేటియెల్;
జూలత్తె యొల్లామ్ పడుజ్జ మురల్యవ
పూలన్న వడ్డతు ఉన్ పూళ్ళ కన్నియమే
పూల్యవ కజజల్ల, పోయ్యిప్పారు డైయనవే
కాలప్పెరుమ్ పత్తైయే, పల్లాణ్ణి శైప్పారే,
కోల విథక్కే, కొడియే, వికాసమే,
ఆలినిలైయాయ్! ఆఱళేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-26

అశ్రీత వ్యామోహ! మణి వర్ణ! వటువత్రీ
శాయి! ఈ మార్గిక్కర్ణ స్నానమొనరింప
నేగుదెంచితి మార్య లోవరించి రిద్దాని
వలయ పరికరములన్ వచియింతు మారింపు!
జగమెల్ల వడకు నట్లుగ మోర్యయు శాయ బోల్
వర్ణమ్మై గల సీమ పాంపజన్మము వంటి
శంఖముల్, మిగుం వైకాల్య వంతమ్ములో
'పఱ' వాద్యములును మంగళ గాణ దీపికల్

కేతనమ్ము మ, వితానము, సాధనమ్ము యను
కరుణ ప్రసాదింపు కమలాష్ట! మాకిపుదు.

భావము :

ఆశ్రిత వ్యాఖ్యానము గం మణివర్ణా! వటపత్రీకాయా! ఈ విధమైన మార్గశీర్ష స్నానము చేయగోరి మేము వచ్చితమి. ఈ వ్రతమును మన శూక్రులగు పెద్దబు అవరించి యున్నారు దానికి కావలసిన పరికరములను తెలిపెదము. ఆణింపుము, లోకమంతయు వంకునట్టుమొగ్గయునట్టి పాలవలె త్తులనైన నీయుక్కు పాంచజన్యమనెడి శంఖమును బోలిశ శంఖముయను, వికారములగు చాల పెద్ద ‘పఱ’వాద్యముయను, మంగళ గాథము చేయు గాయకులు, దీపము, జండా, మేలుకట్టుసాధనములు ఓ కమలాష్ట! మాకు దయకో ప్రసాదింపుము.

విశేషాంకములు :

శూక్రులగు పెద్దబు అవరించిరని గోపికలు చెప్పుటలో ఒకరు ఆదరించి, ఫలము సాధించిరన్న విక్ష్యానము కన్పించును వ్రతమునాచక్కించుటకు శంఖము కావలెనని కోరుటలో శుభారంథము మంగళప్రాదముగా చేయవలెనని భావించుటయే. తృకృష్ణుని చేతియందు కలదియుతని పెదవిని రుచి మాచినియునైన కంభము కావలెనని గోపికలు కోరుటన్నారు. తృకృష్ణుని ఉద్ఘాటనవాయువుచే పోషింపబడే శంఖమువలె గోపికలను తకు జీవితములు గదుపవలెనని భావించిరి. ‘పఱ’ ఆవగా ఆకారమువ పెద్దద్దె, లోపల భూషి వ్రదేశము గలిగి, ఎక్కువగా ధ్వనినిచ్చు తప్పెటలు, ఇవే గోపికల వాద్యములు.

నెన్న వేళము : గోపికలు తామావరింప బోపు మార్గశిర వ్రీతమునకు చావలసిన పరికరములను తెఱుసుకొనిన పిష్టుట, ఆ పరికరములను కోరగా త్రీకృష్ణుడు గోపికలు తననే కోరి ఈ వస్తువులను కోరినట్లు ఈ పాశురమున భావించుట గోచరించును.

పాశురము-27

కూడారై వెంటుమ్ శీర్ గోవిష్ణా! ఉద్దనై
 పాగది పుత్రు కొణ్ణు యామ్ పెఱు శమ్మానమ్,
 నాదు పుగశుమ్ పరిశినాల్ నష్టాక
 చూచడగమే, తోళ్ వళ్లయే, తోడే, కెచిపూపే,
 పాడగమే, నెఱ్ఱైయ సల్కలనుమ్ యామణిహోమ్,
 ఆడై యఁడుపోమ్; అదన్ పిస్సై పాల్ శోఱు
 మూడ నెయ్ పెయ్దు వళ్లక్కె వళివార
 కూడాడి యిరును కుళిర్ నైలో రెమ్మాఖవాయ్.

గితము-27

నిన్న గూడని శత్రు నిచయమ్ము థేవించు
 గోవింద! కళ్యాణ గుణశీల! నిస్సున్
 పాగది కన్ పఱ వాద్యమును పొంది, మేమకడు
 నన్నానమును జగతి సన్ను తింపంగన్
 కర కళ్యాణల్, దండ కడియముల్, చెవిపోగు
 యన్, దుర్ధుఱున్, కాలియందెబును మున్నగగ
 దౌడరు నగబన్ ధరింతము మేము, వస్త్రార్థి
 సలరి, పిష్టుట పాశు నన్నమ్ము మునుగగగ

నెయి పోసి, మోచేతి పయినుండి కారగా
ఆరగించి సుఖమ్ము లందుదుము నీ తోడ.

భావము :

గోవిందా! నిన్ను గూడని శక్తుర్ధులను ఛేదించుక్కల్సాణ గుణ
నశపద గం నిన్ను పొగడి, 'పఱ' వాద్యమును పొండి, లోకులచే కీర్తింప
బడి, నస్మాశము పొందెదము చేతులకు కంకణములు, దండ కదియ
ములు, చెవి పోగులు, దుద్దులు, కాలియందెబు మొదంగు నగలను ధరిం
చెరము మంచి చీరలు ధరించి, కొలు అన్నము ముమగగా నేయపోసి,
మోచేతి మాదినుండి కారునుల్లగా నీకో కూర్చోని మేము ఆరగించి,
సుఖము లందవలెనని గోపికలు తమ వర్ణక ఘలమును చెప్పుకొనినారు.

విశేషాంశములు :

భగవంతుని కూడనివారనగా శక్తుర్ధులని కాదు. లోకమున అధి
ముఖులు, విముఖులు, ఉదాశీములు (తట్టుసులు) అని జనులు మూడు
విధములుగా నుందురు. వీరు కూడా భగవంతుని గుణాధికయమును
గమనించి, తమవంటి నీచులు సర్వ గుణాధికుడైన భగవంతుని నమి
పింపక దూరమగుడురు. ఆశ్వార్థులు, యామునాచార్యులవారు కూడా భగ
వంతునికి దూరమైనారు ఇటువంటి పారిని చేరదిసి, భగవంతుడు కాపా
దిషాదు. క్షూభరణములలో పైనున్నికి భక్తి, కిర్ణిందనున్నది జ్ఞానము.
పాదాభరణము వైరాగ్యము. అనుభవ హర్వకమైన భగవంతుని సేవయే
పాలు, ఆశ్నము తినవలెనని బాంధించుట.

నన్ని వేళలు : గోపికలు కోరినవి స్వామి ప్రపణాదించుటకు శారికి గం
యోగ్యతామో చెప్పుమనగా, తాము పరమ పురుషార్థి
మగు నిరంతర భగవత్ నంశేష హర్షకమైన సేవయే
యనియు, సేవ చేయుటకు తమకు యోగ్యతలు దేవవి
విన్న వించుట

పాశురము-28

ఉపవైగల్ పిన్ శెన్ కానమ్ శేర్ న్యూజోమ్
అటి వొస్టు మిల్లాద వాయ్ క్రూలత్తు, ఉన్నన్నెన్న
పీఱి పెఱున్నన్నె పుణ్ణియమ్ నాముడై యోమ్;
కుత్త వొస్టు మిల్లాద కోవిందా! ఉన్నన్నోరు
ఉఱవేల్ నమక్కి బ్రోహిక్క్రూ వొళియాడు,
అటియాద పిక్కెన్ గళోమ్, అన్నివాల్ ఉన్నన్నెన్న
చ్చిలు పేర్కె త్తనష్టమ్ శిఱి యరుశాదే
ఇక్కువా సితారాయ్ పత్తైయేలో రెమ్మాఖవాయ్.

గీతము- 28

పశుల మేపగ వెంటబడి యడపులకు పోయి
తండిక్క జీవించి, తిరుగుచుండుము మేము
తలివెరుంగని గోపకులమందు బుట్టితిమి
మా వంశమున నీవు పుట్టుటే పుణ్యమ్ము
కొడువేమి లేనట్టి గోవింద! నీ తోడ
మాకున్న చనవెప్పు మాసిపోనిది నుమ్ము;
పిన్న లము మర్యాదయన్న నెఱుగము మేము
చిన్న పేరున విన్న చేరి పిర్చితి మంచు

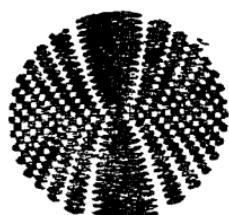
ఆగ్రహించక కటుడ నందించ గోరెదము
మా అపేష్టితమైన ‘పఱ’ సాధనము నిమ్మ.

భావము:

గోవిందా! పశుతుంను మేఘకొనుటకై వాని వెంటబడి, అడవులకు పోయి, కేవలము తిండి కొరకే జీవింది మేము తిరుగుదుము. జానమెలుగని గోప వంశమున నీటు పుట్టుటయే మాకు పుణ్యము. ఏలోపమును లేని నీతో మాకువ్వ చరుతు ఎవ్వడూ మాసితోనది. పిన్న వారమైన మేము మర్యాద యోలుగము. నిన్ను చిన్న పేరుతో ‘గోవిందా’ అని పిలిచితిమని కోపించక, మేము అపేష్టింపిన ‘పఱ’ సాధనమును మాకిమ్మ. ఆని గోపకలు కోరికి

విశేషాంశములు :

గోవిక ఖాళీయించిన పశుతులే గురువులు. గనుకనే, చారికి భగవత్ సన్నిధికి సాధనము లేదని చెప్పుకొనినారు. వారు కేవలముతిండికి మాత్రమే జీవించువారని చెప్పుకొనుటలో భగవదనుగ్రహముకోరియే. తమ వంశమున భగవంతుడు జన్మించెనని చెప్పుటలో తమకు నన్నిహారుడను భావమువ్వాడి. భగవత్ సన్నిధానమే వారి పుణ్యముకదా!

నన్ని వేశము : తీకృష్ణమనితో ఎన్నదూ ఎడబాటు లేని విధముగా అతి
నికి సేవ చేయు భాగ్యమునే గోపికలు కాంషీంచుట.
సౌమయమగా భగవత్ పార్చిప్రాణిగాను, ‘పఱ’ యనగా
స్యామి సేవ యనెడి పరమ పుతుషార్థముని వివరించుట.

పాశురము-29

శత్రుమ్ శిఱుకాలే వస్తువైన్న చ్ఛేవిత్తు, ఉన్
పొత్తామరై యడియే పోత్తుమ్ పారుళ్ కేళాయ్;
పెత్త మేఘయ్ తుజు జ్యులత్తిల్ పిఱ్ఱన్ని
కుత్తేవ లెజాకై క్రైశ్మామల్ పోకాదు;
ఇత్తె పుత్తై కొణ్ణ నష్టుకాణ్ ; గోవిన్ధా!
ఎత్తె కుక్క మేళేశు పిఱవిక్కుమ్, ఉన్ననోన్
దుత్తో మే యావో మునక్కై నామాళ్ శెయ్వోమ్,
మత్తె శజ్ఞ మజ్ఞ మాత్తేలో రెమ్మావాయ్.

గీతము-29

తెలవారకుండ మిమ్ములను సేవింపగా
వచ్చి, మిందగు రమ్య పాద పద్మముతున్
మంగళము పాడెదము హూహాత్మ్యమున్ వినుము ;
పశుల మేపి, భుజించు వర గోప వంశాన
రహీ బుట్టివి! అంతరంగ తైంకర్యముల్
మేముశర్చు శాని పీర్చిత గైకొనుమయ్య!
నీ నుండి ‘పఱ’ను గైకొనుతుకై శాలేదు
ఇమ్ము నీ తోడనే ఏడేడు జన్మలకు

వరున విడూని అనుబంధమ్మ గోవింద! నీ సేవలిమ్మ ; ఇంకే కోరికలు వలదు.

భావము :

గోవిందా! తెల్లవారకుండగనే నిన్న సేవించుటకు వచ్చి, నీ నుండి పైన పొదపద్మములకు మంగళము పొడెదము. శుఖోత్స్వమును ఆలకింపుము. పశుపులను మేపిన పిమ్ముటనే భుజించు గోప వంశమందు నీతు జన్మించితి. మేము చేయు ఆంతరంగిక సేవలను ప్రీతి స్వీకరింపుతు. నేడు నీనుండి 'పఱ'ను పుచ్చుకొనుటకై రాలేదు. ఏదేడు జన్మ లకు నీతో విడరాని అనుబంధమును ఇమ్ము. ఇంకే కోరికలు వలదు. నీ సేవలే ప్రసాదింపుము.

విశేషాంశములు :

తెల్లవారకుండ అనుటలో భగవంతునియందు అథిము ఖులై నిర్వహించుక గోపికలు తేచిన వేళ ఉమ భావమున్నది. పొదములపై దృష్టి నియపుతు దాసుల లక్షణము. తాము మంగళము పొదునది భగవంతుని కొరకు. భగవంతుని దాస్యము నందరి అనురక్తియే గోపికలను ఆంతరంగిక సేవలకు పురి కొల్పినది. గోపు అనగా భూమి. స్వామి వరాహ అవతారమున భూమిని ఎత్తిన వాడగుటచే గోవిందయ్యెను. గోపు అనగా కిరణములు. వానిచే ప్రీకాశించుచున్న సూర్యమండలములో వర్తించు వారాయణుడే గోవిందుడు. ఏదేడు జన్మ లనుటలో శాశ్వతముగా, స్థితముగా నని యర్థము.

నన్న వేశము : అండాళ్ ఈ విధముగా వృతమొనరిచ్చి, గోపిక యిందిన ఘలమును తాను పొందగలిగెనని వివరించుట.
ఈ గీతములను అభ్యాసము చేసివచారికి తాను వృతము
చేసి, పొందిన ఘలము అభింపవలెనని ఆశాసించుట.

పాపరము-30

వజ్గక్కుడల్ కడ్డన్ మాదవనై కైకవనై
తిజట్ తిరుముగత్తు చెచ్చయి లైయార్ శైనితెజ్జే
అజీపుత్తై కొణ్ణిహత్తై, యఱి పుదువై
కైజమ లత్తష్టెరియల్ పట్లర్ పిరాన్ కోదైశాన
శజత్ మిళ్ మాలై ముప్పదుమ్ తప్పామే
ఇజీపురి పురైప్పారీరణ్ణ మాల్యారైతోళ్
శేజట్ తిరుముగత్తు చెచ్చల్వ త్తిరుమూల్
ఎజ్ముమ్ తిరువరుళ్ పెత్తిన్చుఱువ రెమ్మావాన్.
'అండాళ్ తిరువదిగచే శరణమ్'

గీతము-30

పడవంతో నిండారు పొల్కుడలి నింజియ్యై
మాధవుని కేకశుని మహిమమై నుతయించి
పర్యోందు ముఖులు దివ్యాధర్మణ భూపితలు
వేర్పల్లె గోపికలు 'పఱ' వాద్యమును గొన్న
విధమెల్ల విశ్వమణి విర్మిపుత్తురునన్
అవతారముంది తామర పూన మాలలన్
ధరియించు భట్ నాథార్యు సత్పుప్రియో
గోద వచియింపదా గోపికలు తనివొందు

మాలగా నువ్వు ముప్పది గితములన్నెల్ల
క్రీమతఁబరియఁప పర్వత శిఖరముల బోలు
నాలు భుజముల నైఱునైన నేత్రములతో
తృప్తి వల్లభుదు కరుణ జీందు నానందంబు.
‘తృప్తి గోదా దేవైష్య నమః’

భావము :

పడవలతో నిండారిన పొల సముద్రమును తరచి, మాధవుడు,
కేళవుడు అయిన వానిని, చంద్రీముఖులు, దివ్యమైన ఆఫరణములతో
అలంకరించుకున్న వారు అయిన క్రైస్తవుల్లోని గోపికలు పొర్చుంచి పఱ,
యను వాద్యమును పొందిరి. ఈ విధమును ప్రపంచమువకు అలంకార
ప్రాయమైన తృప్తి విల్లిష్టత్తుమన ఆవతరించి, తా మర పూన మా అను
ధరించు తృప్తి భట్టనాథుల కుమార్తె యగు గోదాదేవి ద్వార్చించ భాషలో
మాలికగా కూర్చిన ముప్పది పొశురము (గితము) లను క్రీమ ము
తప్పక పరించినచో పర్వత శిఖరముల వంటి నాలుగు భుజముల
తోడను, ఎఱ్ఱని నేత్రముల తోడను తృప్తి మన్మారాయఁడు ఆనందమును
దయతో ప్రసాదించు గాక!

విశేషంశములు :

జీవాత్మను పొండుటకై పరహాత్మ చేయు ప్రియత్తుము క్షీర
సాగర మథన వృత్తాంతమున నూచింపబడినది.

శ్రీ గోదా అష్టాత్తర శతనామ ప్రోత్సమ్

- తీరంగ నాయకి గోదా విషు చిత్తాత్ముణా సతీ
గోవీ వేష ధరా దేవి భూమి సుతా భోగశాలినీ॥ 1
- తులసీ కాననోద్మృతా త్రిధన్య పురవాసినీ
భట్టవాథ ప్రీయకరీ త్రికృష్ణ హిత భోగినీ॥ 2
- అముక్త మాల్యదా జాలా కంగనాథ ప్రీయాపరా
విశ్వంభరా కలా లాపా యతిరాజ సహాదరీ॥ 3
- కృష్ణానురక్తా సుభగా మలభక్తిః సలశా
ఉష్ణీ ప్రీయ సభీ శ్యామ దయాంచిత దృగంచలా॥ 4
- పల్లిశ్యావిర్భువా రమ్య ధనుర్మాన కృత వ్రీతా
చంపకాళోక పున్నాగ మాలతీ విలసత్కుచా॥ 5
- ఆకార త్రీయ సంపన్నా నాశాయిణ సమాశ్రీతా
త్రి మద్పొష్టు మంత్రీ రాజస్థిత మనోరథా॥ 6
- మౌడు ప్రీదాన నిష్ఠా మంత్రీ రత్నాధి దేవతా
బ్రీమ్యాచ్యా లోక జననీ లీలా మానుష రూపిణీ॥ 7
- శ్రీమ్యాజ్ఞానుగ్రహ మాయ సచ్చిదావంద విగ్రహ
మహా పతివ్రీతా విషు గుణ క్రీతన లోయపా॥ 8
- ప్రీపన్నాత్రి మారా నిత్య సేద సౌధ విహారిణి
త్రి రంగనాథ మాటిక్య మంజరీ మంజ భాషిణి॥ 9
- సుగంధార్థ గ్రీంథకరీ రంగ మంగళ దిపికా
ధ్వజ వజ్రాంఘుజాబ్మంక మృదు పొద తలాంచితా॥ 10

- కారకాకార నభి ప్రివాణ మృదులంగుళీ
కూర్చు పమేయం పాదోర్ధ్వ భాగా శోభన పారి కా॥ 11
- పైదార భావ విడిత తత్త్వ బోధాంఘీ పంకజా
అనంద బుద్ధుదాకార సుగుల్చ పరమాణుకా॥ 12
- తేజశ్శీర్యోజ్యుల ర్వత పాదాంగుళి సుభాషితా
మాన కేతన తుంపేర చారు జంఘా విచాజితా॥ 13
- కశుదబ్బాను యుగ్మాధ్యా స్వర్జ రంభాభ సక్తి కా
వికాల జఘునా పీన సుశోభే మణి మేథలా॥ 14
- అనంద సాగరా వర్త గంభీరాంభోజ నాభికా
భాస్వద్వితీర్యికా చారు జగత్పూర్జ మహాదరీ॥ 15
- నవమలీ రోమరాజీ సుధా కుంభాయత స్తునీ
కల్ప మాలా నిభ భుజా చంద్రీ ఆండ నభాంచితా॥ 16
- సుప్రివాణాంగుళీ న్యాప్త మహా రత్నాంగుళీయకా
నభారుణ ప్రివాణాభ పాటే దేశ సమంచితా॥ 17
- కంబు కంఠీ సుమబుకా బింబోష్టి కుంద దంత యుక్త
కారుణ్య రన నిష్పత్తి నేత్రీ ద్వయ సుశోభితా॥ 18
- ముక్తా సుచిస్మీతా చారు చాంపేయ నిభ నాసికా
దర్ప చాకార విపుల కపోలద్వితయాంచితా॥ 19
- అనంతార్చ ప్రికాళోద్వన్మణి తాటంక శోభితా
కోటి సూర్యాగ్ని సంకాశ సాసాభూషణ భూషితా॥ 20

సుగంధ వననా సుభూర్మిః అర్ద చంద్రీ లలాటీకా
పూర్జ చంద్రీననా నీల కుటిలాలక శేథితా॥

21

సౌందర్య సీమా విలస త్వస్తుర్మారీ తిలకోజ్యైలా
థగద్గగాయ మానోద్వస్మాచీ సీమంత భూషణా॥

22

జాజ్యైష్యమాన సద్రీక్షు దివ్య చూడావతంసికా
సూర్యార్థ చంద్రీ విలసద్యాపణాంచిత వేణికా॥

23

విగ న్నిగ ద్రత్తు పుంజ పొర్మింత స్వర్జు నిచోళికా
సద్రీత్యాంచిత విదోషైత వ్యిద్యుత్పుంజాభ శాటికా॥

24

అత్యుర్వానల తేజోధ మజీ కంచుక ధారిజి
నానా మణి గణ కీర్త హైమాంగద సుభూషితా॥

25

తుంకుమాగరు కస్తురీ దివ్య చందన చర్చితా
పోవైతోజ్యైల్య వివిధ విచిత్రీ మణి హరిణీ॥

26

అసంఖ్యైయ సుఖ స్వర్ష సక్యాతిశయ భూషణా
మల్లి కా పారిజాతాది దివ్య పుష్ప స్వగంచితా॥

27

త్రీరంగ విలయా పూజ్య దివ్య దేశ సుశోభితా
వివం త్రీరంగ నాయక్యాః నామ్మా మష్టోత్తరం శతమ్॥

28

యో నరః పతతే నిత్యం నిత్య నిర్వాణ సంపదమ్
అబ్ధ్య రంగ పతెర్రాన దాన భక్తో భవిష్యతి॥

29

కోల్కా రంగి నేత్త } శరేణ తాడిత తనుశ్చైత స్వయం సుందరో
బద్ధకృష్ణకదాను సుస్తన తటీ షాగోర్మిజ నాదీశ్వరః।
భోగా పాటవ లజ్జయా వట మహామా ఘజీందేరీ వత
ద్రీమేయ శస్త్రవ విస్మితేన్న మనసా గోదే పరం తిష్ఠతి॥

స్విల్చ

భారోకమ్మన సర్వ పార్శ్వాలకు న
 దృష్టిన్ వ్రిసాదించి, 'గో
 దా' లక్షీంపగ, సౌఖ్య సంపదం బోధి
 ద్వారిలింగానేసి, తా
 హాలన్ కృష్ణాదు పారమార్థికత సం
 థించంగ, త్రీ శాంతిమై
 వాలారన్ మనుత్తన్ నిరంతరము న
 వ్యాజ క్రీయా సిద్ధిమై.